GEVANGENE ONTSNAPT!

(VROUWENVERSIE)

KLUCHT IN 2 BEDRIJVEN

LUUK HOEDEMAEKERS

HET VERHAAL

Het is 24 december, de dag voor Kerstmis. Freya De Bleeckere is de gevangenisdirectrice van een kleine, provinciale gevangenisinstelling. Zij is een correcte en intelligente, maar soms ietwat naïeve vrouw van middelbare leeftijd. Samen met haar man Geert (Dochez) woont zij in de kleine, maar comfortabele dienstwoning van het gevangeniscomplex. Geert is een knappe, praatgrage, eerder sullige en op het eerste zicht een misschien wat saaie huisman. Omdat Freya haar gevangenis zo goed weet te besturen en omdat er nog nooit iemand in geslaagd is om eruit te ontsnappen werd Freya voorgedragen voor promotie en de daarbij horende overplaatsing naar een grotere instelling. Geert, die een verhouding heeft met Marie Bauwens, de hoofdcipier, ziet een overplaatsing juist omwille van die relatie in eerste instantie niet onmiddellijk zitten, net zo min als Marie trouwens. De laatste details van de overplaatsing moeten echter vandaag geregeld worden en daarom komt Marina Simonis, een hooggeplaatst ambtenaar van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' op bezoek. In de loop van de dag zullen ook Benny Dochez, de broer van Geert, en zijn nieuwe vriendin Thea Lieten arriveren om samen met Freya en Geert kerstavond te vieren. Ook Nolle, de enige zoon van Freya en Geert die al jaren in Amerika woont zal op deze dag onaangekondigd verschijnen. Maar juist vandaag is Liesje Verelst, een jonge en knappe gedetineerde die naar eigen zeggen onterecht veroordeeld werd, erin geslaagd om te ontsnappen.

PERSONAGES

- Freya De Bleeckere, vrouw van ca. 50 jaar, gevangenisdirectrice
- Geert Dochez, haar (huis)man, ca. 40 jaar
- Nolle Dochez, hun zoon, ca. 20 jaar
- Benny Dochez, de jongere broer van Geert, ca. 35 jaar
- Thea Lieten, vriendin van Benny, ca. 30 jaar
- Marie Bauwens, hoofdcipier, ca. 30 jaar
- Marina Simonis, ambtenaar van het BvhG, ca. 35 jaar
- Liesje Verelst, jonge vrouw, gevangene, ca. 25 jaar

HET DECOR

Links voor: een trap (eventueel in een nis) die naar de bovenverdieping van de woning leidt. Daarachter het bureau van Freya met daaronder een ventilatierooster.
Achterkant links: een groot raam of terrasdeuren met uitzicht op de uitgestrekte hei.
Achterkant rechts: een deur die naar inkomhal met de buitendeur leidt.
Aan de rechterzijde 3 deuren: één naar de keuken (achter), één naar de berging (midden) en één naar de gevangenis (voor) die aan de woning grenst.
Voor het raam staat de eettafel. Midden en rechts voor een salon.

EERSTE BEDRIJF

(Het is schemerdonker in de woonkamer van de familie Dochez. Maanlicht wordt door de besneeuwde hei naar binnen gekaatst. Plots horen we gestommel onder het bureau van Freya. Het ventilatierooster wordt losgewrikt en het hoofd van Liesje verschijnt.)

LIESJE Yes! Yes! Gelukt!

(Dan wordt het rooster weggeschoven en Liesje komt tevoorschijn. Ze kijkt onderzoekend en dan teleurgesteld om zich heen.)

LIESJE Shit! Ik ga hier toch niet sneuvelen in het zicht van de meet zeker.

(Dan horen we plots boven de stem van een nieuwslezer op de radio.)

STEM Goedemorgen. Het is 8 uur. Het nieuws. Eerst de hoofdpunten …

(Liesje kijkt vertwijfeld om zich heen, plaatst het ventilatierooster terug en zoekt een plaats om zich te verstoppen. Zij neemt eerst de deur naar de keuken, twijfelt, probeert de volgende en verschuilt zich dan in de berging. Geert komt de trap af. Hij heeft een pyama aan en is duidelijk slecht gezind. Hij gaat naar de keuken, haalt borden, bestek, brood, boter en begint de tafel met veel misbaar te dekken. De wekkerradio wordt uit gezet en Freya, nog in nachtkleed, komt zingend naar beneden.)

FREYA 'Daar is de lente, daar is de zon, bijna, maar ik denk dat ze weldra gaat komen, de fallus impudicus staat al in bloei en de blaadjes krijgen bomen!'

GEERT *(agressief)* Ik begrijp niet dat jij 's morgens vroeg al kan staan zingen.

FREYA *(neemt Geert speels vast, maar hij weert haar kwaad af)* Maar mijn lieve Geert, ik ben gewoon gelukkig. Als straks mevrouw Simonis, die vrouw van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' is langs geweest dan is mijn promotie zo goed als zeker in orde en vanavond komen jouw broer en zijn nieuwe vriendin met ons kerstavond vieren. Waarom zou ik dan niet gelukkig mogen zijn? *(Geert bromt wat in zichzelf)* Ik dacht dat jij ook wel blij zou zijn, zoetje?

GEERT *(helemaal niet blij)* Natuurlijk ben ik blij.

FREYA Dan is het goed, zoetje. Als jij de koffie zet en de boterhammetjes smeert, dan ga ik me alvast aankleden.

GEERT Ik hoop maar dat ze niet te vroeg komen.

FREYA Waarom niet? Benny kan je dan toch in de keuken helpen met de voorbereidingen van het kerstdiner?

GEERT Waarom denk je dat ik hoop dat ze niet te vroeg komen? Juist omdat onze Benny weer met alle geweld zal willen helpen.

FREYA Maar dat is toch perfect. Dan kan jij het wat rustiger aan doen.

GEERT Oh nee, geen sprake van, Benny komt niet in mijn keuken.

FREYA Maar …

GEERT Nee, Freya, nee, nee en nog eens nee. Hij komt er niet in.

FREYA Oké, oké, maak je maar niet dik, zoetje.

GEERT Hij kan niet eens een ei bakken zonder dat de brandweer er aan te pas moet komen.

FREYA Hij bedoelt het goed, Geert.

GEERT Ga jij je maar aankleden.

FREYA Ik ben al weg.

(Freya verdwijnt naar boven. Dan wordt er op de deur die naar de gevangenis leidt geklopt. Geert kijkt verbaasd op de klok en gaat open doen. Marie, de hoofdcipier komt binnen. Zij omhelst Geert onstuimig en begint hem hartstochtelijk te kussen.)

MARIE Oh Geert, wipke, ga niet weg, laat me niet alleen. *(Geert probeert zich los te maken, maar Marie laat hem niet gaan)* Oh wipke, ik ga je verschrikkelijk missen.

GEERT Marie, in godsnaam, hou op, Freya is boven.

STEM FREYA Wie is daar, Geert?

GEERT *(terwijl Marie hem bijna de kleren van het lijf rukt)* Het is Marie, Freya.

STEM FREYA Zeg maar dat ik dadelijk kom.

MARIE Ik kan niet zonder jou, wipke.

GEERT En ik niet zonder jou, prutske.

MARIE Hou me vast, Geert, en kus me zoals je me nog nooit gekust hebt.

GEERT Maar Marie, ik ruik nog naar de slaap en ik heb mijn tanden nog niet gepoetst.

MARIE Dat windt mij nog meer op. *(Geert kust haar)* We moeten iets doen, Geert.

GEERT Maar wat?

MARIE Ik weet het niet.

GEERT Ik zou tegen die vrouw van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' stiekem kunnen zeggen dat alles hier niet zo vlot verloopt als Freya het wil doen uitschijnen: dat de gevangenen slecht behandeld worden bijvoorbeeld, dat …

MARIE *(onderbreekt haar)* Dat kunnen we niet maken.

GEERT Waarom niet?

MARIE Omdat ik ook mijn eergevoel heb, natuurlijk!

GEERT Maar ik wil je niet kwijt!

MARIE Ik jou ook niet, wipke. We bedenken wel iets.

GEERT Je moet nu gaan. Freya kan ieder moment uit de badkamer komen.

MARIE Waarom vertellen we het haar niet?

GEERT Je bent gek.

MARIE Ja, ik ben gek op jou, wipke.

GEERT Ga nu. *(werkt haar de deur uit)* We spreken er later nog wel over.

FREYA *(komt naar beneden)* Wat was dat allemaal met Marie?

GEERT *(begint koffie te zetten en een enorme stapel boterhammen met preskop te smeren)* Ze was een beetje ongerust omdat ze niet weet wat er hier allemaal gaat gebeuren als jij wordt overgeplaatst.

FREYA Marie ongerust? Dat geloof je toch zelf zeker niet. Wees er maar van overtuigd dat Marie de eerste zal zijn die een gat in de lucht zal springen als wij dat van ons gekeerd hebben.

GEERT *(in zichzelf)* Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn.

FREYA Zei je iets, zoetje?

GEERT *(kribbig)* Neenee.

FREYA *(bekijkt hem onderzoekend)* Ben je ziek? Je ziet er zo verhit uit.

GEERT Je meent het. Verhit? Ik? Dat zal dan van de stress zijn. De stress van de komende verhuizing.

FREYA Wat scheelt er toch met jou, Geert? Al bijna twintig jaar ben ik directrice van dit klein 'prisonneke' en nu ik eindelijk de kans krijg om hogerop te geraken schiet jij in de stress. En het is trouwens nog niet zeker of ik die promotie wel ga krijgen. Mevrouw Simonis van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' moet haar definitief rapport nog opstellen.

GEERT *(hoopvol)* Bedoel je dat het nog kan mislopen?

FREYA Normaal gezien niet, of er zou al iets heel ergs moeten gebeuren. … Ik krijg de indruk dat jij helemaal niet graag hebt dat ik die promotie krijg.

GEERT *(gelaten)* Toch wel, toch wel.

FREYA Zoetje, hier heb ik jaren op gewacht. Het is de kans van ons leven. Binnenkort ben je de man van een BV: Freya De Bleeckere, directrice van Vorst, Lantin of St.-Gillis.

GEERT *(toegeeflijk)* Natuurlijk gun ik het je van harte. Maar het gaat plots allemaal zo snel. En dan Benny die straks komt met zijn nieuwe vamp, en onze Nolle die niets van zich laat horen.

FREYA Nolle heeft zijn eigen leven, zoetje.

GEERT Maar waarom moet dat juist in Amerika zijn?

FREYA Dat is zijn keuze geweest, daar hebben wij geen uitstaans mee.

GEERT *(kribbig)* Dat weet ik ook wel, ik ben alleen een beetje depressief, dat is alles. Het vallen van de bladeren.

FREYA *(kijkt ostentatief naar buiten waar geen boom, laat staan een blad te zien is)* Het vallen van de bladeren, in december? *(begint te lachen)* Allez, vooruit, Geert, ga je aankleden.

GEERT Wat wil je graag tussen je boterhammen vandaag?

FREYA Geert, zoetje, het is woensdag! Preskop natuurlijk!

GEERT Ik weet het wel, ik plaag je alleen maar een beetje. Dat moet toch uniek zijn, een vrouw die alle werkdagen iets anders tussen de boterham moet hebben, maar elke week volgens hetzelfde schema: de maandag muizenkeutelkes, de dinsdag perensiroop, de woensdag preskop, de donderdag pruimengelei en de vrijdag hazelnotenchocopasta met belegen kaas.

FREYA Ik ben nu eenmaal een ‘speciale’, zoetje.

GEERT Ja, dat weet ik.

FREYA Allez, ga je nu aankleden.

GEERT Jaja. *(zucht)* Ik heb nog zoveel te doen.

FREYA Benny kan je toch … laat maar. Ik heb nooit begrepen waarom jullie twee zo slecht met elkaar kunnen opschieten.

GEERT *(kribbig)* En ik heb nooit begrepen waarom jullie twee zo goed met elkaar kunnen opschieten.

FREYA Ik moet gaan, zoetje. *(neemt nog een boterham van de intussen enorme stapel)* Het is toch verdomd gemakkelijk als je zo kort bij je werk woont. Je kan af en toe eens binnen springen voor een boterhammeke en een tas koffie.

(Ze geeft Geert een kus en gaat af langs de deur naar de gevangenis. Geert begint af te ruimen en de ontbijtboel, behalve de stapel boterhammen en de pot koffie, naar de keuken te brengen. Als hij af is in de keuken komt Liesje tevoorschijn uit de berging. Ze kijkt om zich heen.)

LIESJE Nu of nooit! *(ze loopt naar de deur van de inkomhal maar botst op Geert die net uit de keuken komt)*

GEERT Wie bent u? Wat doet u hier?

LIESJE *(in paniek)* Ik ben … ik ben …

GEERT Ah, u bent dus …

LIESJE *(knikt, in paniek)* Jaja …

GEERT *(glimlachend)* Mevrouw Simonis, die mevrouw van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' natuurlijk.

LIESJE 'Bestuur voor het Gevangeniswezen'? Jaja, natuurlijk, jaja, die! Mevrouw Simonis. Aangenaam. Ik ben al heel vroeg gearriveerd en mevrouw Bauwens, de hoofdcipier heeft me binnengelaten en nu had ik net zin in een tas koffie en mevrouw De Bleeckere, uw vrouw dus, zei tegen me dat ik hier een tas mocht komen halen. *(opgelucht omdat ze zich er uit heeft weten te praten)* Hè, een lekkere tas koffie, daar had ik nu net zin in.

GEERT *(grijpt deze kans)* Waarom gaat u niet even zitten, dan schenk ik u een heerlijke tas koffie in.

LIESJE Euh, … ik heb eigenlijk niet zoveel tijd.

GEERT Onzin.

LIESJE Maar …

GEERT *(bevelend)* Ga zitten.

LIESJE *(gaat met tegenzin zitten)* Omdat u zo aandringt.

GEERT Hèhè. Melk en suiker?

LIESJE Graag.

GEERT Dus u bent de vrouw die moet beslissen of Freya straks promotie krijgt en directrice van Sint-Gillis wordt?

LIESJE Euh, ’t is te zeggen.

GEERT Eigenlijk is het toch wel een beetje gek dat zij zo hoog op jullie lijstje staat en voor promotie in aanmerking komt terwijl er euh, … terwijl er toch regelmatig van alles scheef loopt hier.

LIESJE Oh ja?

GEERT Jaja, de meeste gevangenen zijn helemaal niet graag hier …

LIESJE Dat kan ik me indenken, ja.

GEERT … want de meeste cipiers zijn helemaal geen lieverdjes. Manwijven zijn het, en dan druk ik me nog heel voorzichtig uit.

LIESJE *(met hem meegaand)* En het eten is ook niet altijd om over naar huis te schrijven.

GEERT Als ze al naar huis mogen schrijven natuurlijk. Nee, het leven is hier voor de gevangenen alles behalve een pretje.

LIESJE U zegt het, u zegt het.

GEERT *(verwonderd)* U bent blijkbaar al goed op de hoogte.

LIESJE Euh, … ik heb daarnet al even met één van de gevangenen kunnen praten.

GEERT Dan heeft u heel wat geluk gehad dat u er nog eentje hebt kunnen aantreffen, want naar buiten gaan is hier veel gemakkelijker dan naar binnen komen.

LIESJE Nu overdrijft u toch wel een klein beetje, mijnheer Dochez.

GEERT Bij wijze van spreken natuurlijk.

LIESJE Voor zover ik weet is er nog nooit iemand in geslaagd om van hier uit te ontsnappen.

GEERT Maar er zijn toch al verschillende pogingen geweest en de dag dat het iemand zal lukken is niet meer ver af, dat geef ik u op een briefje.

LIESJE *(ongemakkelijk)* Ik … ik moet maar weer eens terug aan het werk gaan.

GEERT Natuurlijk, ik ook. We krijgen bezoek vanavond van mijn broer en zijn nieuwe vriendin en ik moet nog een heleboel voorbereidingen treffen, maar ik zal me eerst maar eens gaan aankleden.

LIESJE Dan zal ik u zeker niet langer ophouden.

GEERT *(vertrouwelijk)* Zeg maar niet tegen Freya dat wij elkaar al gesproken hebben, ze zou het misschien verkeerd begrijpen.

LIESJE Dat zal ik zeker niet doen!

(Liesje gaat naar de deur van de gevangenis, draait zich nog een keer om nog eens uitgebreid afscheid te nemen van Geert. Ze wacht tot hij verdwenen is op de trap naar boven, wil dan naar de deur van de hal rennen, maar op dat moment gaat de deur van de gevangenis open en komen Freya en Marie drukdoend op, Freya met een dossier in de hand. Liesje kan zich nog maar net op tijd opnieuw in de berging verstoppen.)

FREYA *(schreeuwt)* En als ik je zeg dat we de sirene niet aanzetten, dan zetten we ze niet aan, begrepen?

MARIE *(pruttelt tegen)* Maar dat zijn de voorschriften bij een ontsnapping.

FREYA Nu moet je eens goed naar me luisteren, Bauwens: zolang ik hier directrice ben gebeurt er hier wat ik zeg dat er zal gebeuren.

MARIE Niets dus.

FREYA Zwijg en luister, zeg ik je. Er is niemand, maar dan ook niemand bij gebaat dat we die ontsnapping aan de grote klok hangen. Ten eerste ik niet, want dan zou mijn promotie wel eens in gevaar kunnen komen en ten tweede jij niet.

MARIE Dat begrijp ik niet.

FREYA Ik zou je dit eigenlijk nog niet mogen zeggen en dat heb ik ook aan de minister beloofd maar als ik straks ergens anders directrice word, dan is de kans

heel groot dat jij mij hier mag opvolgen. Enfin, dat heeft de minister me toch te verstaan gegeven.

MARIE Maar daar wist ik niets van. Ik, directrice?

FREYA Marie, het is absoluut nog niet officieel, dus haal je nog maar niets in het hoofd. Trouwens, ik ben hier nog niet weg. Begrijp je nu waarom we die ontsnapping nog even stil moeten houden?

MARIE Maar wat doen we dan wel?

FREYA Om te beginnen vooral heel hard zwijgen. Ik wil niet dat de andere gevangenen en Geert hier iets van horen en zeker Geert niet, want als hij het weet dan weet straks heel de stad het en dan kunnen we het wel schudden. Ik heb trouwens de indruk dat hij niet graag heeft dat ik promotie krijg of dat hij om de een of andere reden niet graag van hier zou willen vertrekken. Ik vraag me af waarom.

MARIE Ik zou het absoluut niet weten.

FREYA En daarbij, het is Liesje Verelst maar, een kleine garnaal en een sympathiek meisje. Ze is geen Agnes Pandy.

MARIE Maar we moeten toch iets doen!

FREYA Vooral kalm blijven, Marie. *(begint iets te zoeken in haar bureau)*

MARIE Wat zoekt u?

FREYA Het instructieboekje 'Wat te doen bij een ontsnapping'. Daar staan misschien een paar nuttige tips in.

GEERT *(is naar beneden gekomen)* Wat is er aan de hand? Wat zijn jullie aan het zoeken?

FREYA Niets, niets. Ga jij nu maar vlug naar de supermarkt, zoetje. Je hebt nog een heleboel werk, dat weet je zelf ook wel. Je moet nog drank halen, worstenbroodjes, groenten, vlees, ijstaart … . Allez, vooruit! Tot straks! *(helpt hem ondertussen in zijn jas en werkt hem vakkundig de deur uit)* Dat is al één zorg minder. *(wanhopig)* In de 15 jaar dat ik hier directrice ben is er nog nooit iemand ontsnapt en uitgerekend vandaag, nu mijn promotie bijna rond is trekt Verelst er van tussen. Hoe is zij in godsnaam kunnen ontsnappen, Marie, en wanneer?

MARIE We weten het nog niet. We zijn haar cel nog aan het onderzoeken.

FREYA Wat denk je, zouden andere gevangenen hier iets mee te maken kunnen hebben?

MARIE Voor zover we hebben kunnen nagaan niet. Verelst is nogal een eenzaat. Ze had bijna geen contact met de anderen.

FREYA Dat is een meevaller. *(leest in haar dossier)* Liesje Verelst, 27 jaar, veroordeeld tot 10 jaar wegens medeplichtigheid aan een gewapende overval. Maar ze is altijd blijven beweren dat ze onschuldig is. *(we horen het geluid van een vertrekkende auto)*

MARIE Wat was er ook weer precies gebeurd?

FREYA Op het politiekantoor in X kwam er op een morgen een melding binnen dat er een gewapende bankoverval aan de gang was. Toen de politie bij het bankfiliaal arriveerde vonden ze er Liesje Verelst bewusteloos op de stoep. Ze had een kous over haar hoofd, een revolver in haar hand en een deel van het geld in haar zakken zitten. Toen ze haar later op het politiekantoor konden ondervragen beweerde ze dat ze van niets wist en dat ze waarschijnlijk moest neergeslagen zijn toen ze daar voorbij gewandeld kwam.

MARIE Niemand geloofde haar natuurlijk.

FREYA Natuurlijk niet. Alle bewijzen waren tegen haar, zelfs haar vingerafdrukken zaten op de revolver. Maar wat haar uiteindelijk de nek heeft gekost was het feit dat de enige bankbediende die in het kantoor aanwezig was haar positief heeft geïdentificeerd. Hij was absoluut zeker van zijn zaak.

MARIE Maar Verelst had toch een kous over haar hoofd.

FREYA Ja, en de bediende had de kous herkend, een paarse met een witte streep.

MARIE Alles zo klaar als een klontje dus.

FREYA Behalve dan dat Verelst nooit bekend heeft. En dat de politie de rest van het geld, het grootste gedeelte, nooit terug gevonden heeft.

MARIE Wat was er dan gebeurd, volgens hen?

FREYA De politie vermoedde dat ze met twee waren en dat de ene het kantoor is binnen gegaan terwijl de andere buiten op de uitkijk bleef. Ze moeten ruzie gekregen hebben en de tweede overvalster moet Verelst neergeslagen hebben en er met het grootste deel van het geld vandoor zijn gegaan.

MARIE Maar waarom heeft Verelst dan nooit gezegd wie haar partner was?

FREYA Omdat ze zelf wraak wou nemen natuurlijk … . Of omdat ze inderdaad onschuldig is en echt niet weet wat er gebeurd is.

MARIE Geloof je dat echt?

FREYA Die zaak heeft me nooit lekker gezeten. Maar het is maar een gevoelen.

MARIE Had ze een strafblad?

FREYA Ze was al een keer opgepakt, ja.

MARIE Voor gelijkaardige feiten?

FREYA Niet bepaald.

MARIE Voor wat dan wel?

FREYA Voor het verbranden van een Mieke Vogels-pop ten tijde van de witte woede en voor het ingooien van een ruit van een politiecombi tijdens een B-H-V-betoging.

MARIE Een echte trut dus.

FREYA *(ironisch)* Ja, een echte trut. … Vooruit Marie, we moeten haar vinden. Neem jij een paar bewaaksters mee en kam het hele terrein uit en daarna de hele omgeving, maar doe het onopvallend, de mensen in de buurt hoeven niet te weten dat er iemand ontsnapt is.

MARIE Wat gaat u doen?

FREYA Ik ga zo discreet mogelijk de hele gevangenis ondersteboven halen. Ik heb zo een vaag voorgevoel dat ze nog niet heel ver weg kan zijn. Vooruit, aan de slag. *(neemt een boterham van de stapel)* Neem ook een boterhammeke, Marie, dat ontspant en sterkt aan.

MARIE *(neemt een boterham)* Wat zit er tussen?

FREYA Het beste wat de schatkamer van Moeder Natuur ons te bieden heeft.

MARIE Chocopasta!

FREYA Preskop natuurlijk!

MARIE Ik had het moeten weten, het is woensdag vandaag.

FREYA Regelmaat in de voeding zorgt voor een optimale spijsvertering en een probleemloze ontlasting. Nooit geen bloedspatten meer in de pot.

MARIE Wie eet er nu preskop.

FREYA Je zou er verstomd van staan.

MARIE Ze mogen mij alles voorschotelen wat ze van een varken kunnen afschrapen, behalve preskop.

FREYA Jij weet niet wat lekker is, Marie.

MARIE Toch wel hoor.

(Freya en Marie af via de deur van de gevangenis. We horen het geluid van een aankomende auto. Dan gaat de deur van de berging open en verschijnt Liesje opnieuw.)

LIESJE Shit, dat valt dik tegen. Ik vrees dat ik mij hier een tijdje in het hol van de leeuw zal moeten proberen te verstoppen. *(Liesje slurpt nog vlug aan haar koffie en neemt een boterham van de stapel; lacht in zichzelf)* Aha, ze hebben toch aan mij gedacht. Een boterhammeke gaat er altijd wel in, zeker na een nacht hard labeur. Benieuwd wat ze ertussen gestoken hebben. 't Is niet waar: preskop! Dat is pas chance hebben. Dat heb ik al jaren niet meer gegeten. Zoiets gezonds geven ze natuurlijk niet aan de gevangenen. *(neemt een hap)* Hmmm, lekker! Ik moet zeggen dat madame De Bleeckere een heel pak in mijn achting gestegen is. *(Liesje wil opnieuw naar de berging, maar dan gaat de deur van de hal plots open en komt Nolle binnen met een koffer.)*

NOLLE *(verbaasd, maar vooral getroffen door een coup de foudre)* Goeiemorgen.

LIESJE *(met open mond, nog zwaarder getroffen door diezelfde coup de foudre, weet niets uit te brengen. In de loop van het volgende gesprek slaan Amor, Eros en Cupido toe en worden Liesje en Nolle hopeloos verliefd op elkaar) …*

NOLLE Wat is er? Nog nooit een man gezien?

LIESJE Al lang niet meer. *(beseft dan wat ze gezegd heeft)* Al lang niet meer zo een knappe man, bedoel ik.

NOLLE *(gevleid, haar plagend)* Zou jij jezelf niet eens voorstellen?

LIESJE Natuurlijk, natuurlijk.

NOLLE Je bent één van de cipiers zeker?

LIESJE Euh … inderdaad.

NOLLE Wel dan?

LIESJE Ik ben, ik ben … de hoofdcipier hier.

NOLLE *(haar nog steeds plagend)* En heeft die hoofdcipier ook een naam?

LIESJE Natuurlijk, natuurlijk. Ze heet Marie. *(herstelt zich)* Ik bedoel, ik heet Marie, Marie Bauwens.

NOLLE Aangename kennismaking, Marie. Wat scheelt er? Je bent zo gespannen.

LIESJE *(kijkt een beetje bang om zich heen)* Niets, niets. Een beetje stress, dat is alles. Het leven in een gevangenis is niet zo eenvoudig … voor een cipier natuurlijk, voor een cipier natuurlijk! Haha!

NOLLE Ja, stress, de ziekte van de tijd. Mensen laten zich van ’s morgens vroeg tot ’s avonds laat opjagen, nemen hun werk dan ook nog eens mee naar huis, vinden daar dan natuurlijk geen rust meer en schieten vanzelfsprekend in de stress. Ben jij ook zo iemand die haar werk mee naar huis neemt, Marie?

LIESJE Ik? Ik ben al een hele tijd niet meer thuis geweest. *(wil zich herstellen)* Ik bedoel …

NOLLE Je gaat me toch niet vertellen dat je zelfs hier op je werk blijft slapen?

LIESJE *(hulpeloos)* Soms wel ja. *(glimlacht)* Noodgedwongen.

NOLLE Ik zal er eens met mijn moeder over spreken.

LIESJE Je moeder?

NOLLE Sorry, nu ben ik het die zich nog niet heeft voorgesteld. Nolle Dochez.

LIESJE Do … Do … Dochez?

NADIA Ja. Niet DoDo Dochez natuurlijk, maar gewoon Dochez.

LIESJE *(slikt)* De zoon van …?

NOLLE De zoon van je bazin.

LIESJE Ik wist niet dat mevrouw de directrice kinderen had.

NOLLE *(haar plagend)* Die heeft ze ook niet. Ze heeft er maar één en dat ben ik. *(verwonderd)* Heeft ze nooit over mij gesproken?

LIESJE Ik ben nog niet zo lang hier, mijnheer Dochez.

NOLLE Nolle.

LIESJE Nolle.

NOLLE Nog niet zo lang hier en toch al hoofdcipier?

LIESJE *(laat zich meeslepen)* Stropers zijn de beste boswachters.

NOLLE *(verbouwereerd)* Oh?

LIESJE Dat was maar een grapje … Nolle.

NOLLE Gelukkig maar … Marie.

(Nolle en Liesje kijken elkaar dolverliefd aan.)

LIESJE *(ernstig)* Ik vind het jammer dat ik je nooit eerder ontmoet heb, Nolle. Waar was je al die tijd?

NOLLE Ik woon al meer dan 5 jaar in Amerika.

LIESJE *(teleurgesteld)* Met je … familie?

NOLLE *(glimlachend)* Nee, alleen.

LIESJE *(hoopvol)* Alleen?

NOLLE Ik ben uit België vertrokken omdat mijn relatie hier was afgesprongen. Ik ben in Amerika gaan studeren en ik heb er werk gevonden.

LIESJE En nu kom je de kerstdagen bij je ouders doorbrengen.

NOLLE Ja, maar ze weten het niet. Het moest een verrassing voor hen blijven. Waar zijn papa en mama trouwens?

LIESJE Je vader is inkopen gaan doen.

NOLLE En mama?

LIESJE Die is druk aan het werk, zoals altijd.

NOLLE En jij, moet jij niet werken?

LIESJE Ik ben eventjes vrij … *(in zichzelf)* nog maar heel eventjes.

NOLLE Doe jij je werk graag?

LIESJE *(ontwijkend)* Nogal.

NOLLE Heb jij nooit schrik tussen al die zware criminelen?

LIESJE *(geraakt)* Zware criminelen, dat is nogal een beetje overdreven. Er zitten ook heel aardige mensen tussen.

NOLLE Meen je dat?

LIESJE Natuurlijk. … Ik ben er zelfs van overtuigd dat er onschuldigen tussen zitten, slachtoffers, zeg maar, van een niet zo feilloos systeem.

NOLLE Hoe bedoel je?

LIESJE *(aarzelend)* Neem nu … euh … Liesje Verelst, een toffe meid die onterecht veroordeeld werd.

NOLLE Hoe weet jij dat?

LIESJE Omdat euh … omdat ze het me zelf verteld heeft.

NOLLE Ben je daar zeker van?

LIESJE *(beslist)* Honderd procent.

NOLLE En jij gelooft een crimineel?

LIESJE *(heftig)* Ze is geen crimineel.

NOLLE Waarom zit ze dan in de gevangenis?

LIESJE Met jou is het ook niet gemakkelijk kersen eten.

NOLLE *(hem plagend)* Vooral niet in deze tijd van het jaar.

(We horen de stem van Freya. Ze schreeuwt nog enkele bevelen en staat op het punt om binnen te komen.)

LIESJE *(in paniek)* Daar is je moeder!

NOLLE Ze zal raar opkijken als ze mij ziet.

LIESJE *(terzijde)* En nog veel 'raarderder' als ze mìj hier ziet. *(tot Nolle, een uitvlucht zoekend)* Oeioei, en ik ben nog niet klaar. Ik moest van haar het alarmsysteem hier in het huis controleren. We krijgen straks controle van iemand van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen' en je moeder wil dat alles picobello in orde is. *(zenuwachtig naar de deur kijkend)* Ik ga vlug naar boven de slaapkamers doen, maar zeg het maar niet tegen je moeder, anders wordt ze misschien weer kwaad. *(Liesje loopt vlug naar de trap en Nolle kijkt haar een beetje verbaasd na. Op de trap draait Liesje zich nog even om.)* Niks zeggen, hè?

NOLLE *(verbaasd)* Ik zal niks zeggen.

(Nolle gaat achter de deur die naar de gevangenis leidt staan, zodat Freya hem niet kan zien als ze binnenkomt. Hij wil haar verrassen. Als Freya binnenkomt grijpt Nolle haar langs achter vast.)

NOLLE Kiekeboe!

FREYA *(steekt haar handen in de lucht)* Niet schieten, niet schieten!

NOLLE Dag mamsie!

FREYA Nolleke? *(draait zich om; verheugd)* Nolleke! Ben jij het echt? *(omhelst hem)*

NOLLE In levende lijve, helemaal uit Amerika.

FREYA Je ziet er geweldig uit. Hoe is het met je? Laat me je eens goed bekijken. Ben je al lang hier?

NOLLE Net gearriveerd.

FREYA Ben je … euh … alleen gekomen?

NOLLE Zoals u ziet.

FREYA *(een beetje teleurgesteld)* Je hebt dus nog niemand leren kennen.

NOLLE Maar mamsie toch.

FREYA Je weet toch hoe graag je vader en ik opa en oma zouden worden.

NOLLE *(plagend)* Wat houdt jullie tegen om er nog een keer tegenaan te gaan? Jullie zijn allebei nog jong genoeg en ik zou heel blij zijn met een broertje of een zusje.

FREYA Willen is geen probleem, maar kunnen … enfin, eerlijk gezegd hadden we toch eerder aan jou als de vader van ons kleinkind gedacht.

NOLLE Ach, ik weet het wel, maar ik heb de vrouw van mijn leven nog niet ontmoet … *(terzijde en naar boven kijkend)* … voorlopig toch nog niet.

FREYA Je vader zal binnen een uurtje wel terug zijn. Hij is naar de stad, inkopen doen. We krijgen gasten vanavond.

NOLLE Op kerstavond?

FREYA Je oom Benny komt dineren, met zijn nieuwe vriendin.

NOLLE Heeft hij alweer een nieuwe vriendin?

FREYA Ja, en deze keer is het er eentje die zijn dochter zou kunnen zijn, heb ik me laten vertellen.

NOLLE Jullie hebben haar dus ook nog niet gezien.

FREYA Nee, vanavond komt hij haar 'introduceren'. Maar ik kan hen natuurlijk nog altijd afbellen. Je oom zal het wel begrijpen als ik hem vertel dat jij onverwachts bent komen binnenvliegen uit Amerika en dat we heel wat bij te praten hebben. Hoe lang is het ook alweer geleden dat we je nog gezien hebben? Twee jaar?

NOLLE Bijna twee jaar, ja. Maar ze moeten voor mij niet wegblijven. Integendeel zelfs, ik ben wel een beetje nieuwsgierig naar de nieuwe aanwinst van nonkel Benny. Waar scharrelt hij die vrouwen toch allemaal op?

FREYA Hij is lid van een paar vrijgezellenclubs. Benny was altijd al een buitenbeentje. Mensen die het niet weten geloven nooit dat hij en Geert twee broers zijn. Ze zijn ook zo totaal verschillend: je nonkel Benny zo ongebonden, eerder losbandig en impulsief, en je vader zo beheerst, zo rustig, zo trouw, zo volwassen, zo …

NOLLE Zo saai.

FREYA Dat heb ik niet gezegd.

NOLLE *(plagend)* Maar met u heeft hij dan ook het prijsbeest bij uitstek aan de haak geslagen, hè mamsie?

FREYA *(een beetje verlegen)* Ach, hij mag niet klagen. Hij komt hier zeker niets tekort.

NOLLE Des te beter.

FREYA Vertel me nu eens hoe het met je gaat.

NOLLE Heel goed.

FREYA Je ziet er echt geweldig uit. Ik ben zo blij je te zien, Nolleke.

NOLLE Waarom schrok u dan zo? Is er soms iets aan de hand?

FREYA *(te snel)* Neenee. Ik heb het alleen ontzettend druk. *(neemt het boekje 'Wat te doen bij een ontsnapping' van het bureau)* Luister eens, Nolle, waarom ga jij je niet eerst wat opfrissen, hè? Je vader is zo terug. We praten straks wel bij, want ik moet weer aan de slag. Goed?

NOLLE Oké, mamsie. *(geeft haar een kus)* Tot straks.

FREYA Tot straks, knulletje. *(af naar gevangenis)*

LIESJE *(komt voorzichtig naar beneden geslopen)* Is ze weg?

NOLLE Ja, ze heeft het blijkbaar nogal druk. Ik heb de indruk dat er hier iets aan de hand is. Weet jij daar iets van?

LIESJE *(zenuwachtig)* Ik? Maar nee. Er is niets aan de hand, helemaal niets. Wat zou er aan de hand moeten zijn?

NOLLE Niets, maar jullie doen allebei zo vreemd, zo opgejaagd.

LIESJE *(slikt)* Dat, dat komt door jou, Nolle. Je mama is waarschijnlijk heel blij je te zien en ik … ik, oh Nolle, toen ik hier binnenkwam, toen wist ik het onmiddellijk: 'Liesje, zei ik tegen mezelf, 'dat is …'.

NOLLE Liesje? Maar je heet toch Marie?

LIESJE Huh? Ja natuurlijk. Liesje is mijn tweede naam. Ik heet eigenlijk Marie-Liesje, maar als ik tegen mezelf praat dan noem ik mezelf dikwijls Liesje, dat klinkt zoveel mooier, vind ik.

NOLLE Maar waarom laat je je dan niet gewoon Liesje noemen?

LIESJE Om … om mijn vader een plezier te doen. Hij vond Marie een fantastische naam. Zijn moeder heette ook zo en zijn eerste lief ook, maar die is verdronken toen ze zestien was, en ik heb hem op zijn sterfbed moeten beloven om mijn naam nooit te veranderen.

NOLLE Heb je liever dat ik je ook Liesje noem?

LIESJE Neeneenee. Noem me maar Marie. … Waar was ik ook weer gebleven?

NOLLE Je was aan het vertellen dat je, toen ik binnenkwam, ‘Liesje’ tegen jezelf zei.

LIESJE Oh ja. Toen je binnenkwam zei ik tegen mezelf: ‘Liesje’, zei ik, ‘Liesje’ of ‘Marie’ of ‘Marie-Liesje’, ik weet niet meer hoe ik mezelf noemde, ‘Marie-Liesje’, zei ik, ‘Marie-Liesje’, dat daar dat is de man van je leven!’ *(kijkt hem stapelverliefd aan)*

NOLLE *(kijkt haar ook stapelverliefd aan)* Meen je dat?

LIESJE Ja!

NOLLE Ben je daar echt zeker van?

LIESJE Zo zeker als mijn naam euh *(slikt)* … Marie is!

(Liesje en Nolle gaan langzaam naar elkaar toe. Ze vallen in elkaars armen en beginnen elkaar hartstochtelijk te kussen. We horen het geluid van een aankomende auto, maar Liesje en Nolle horen dit blijkbaar niet. Enkele seconden later komt Marina Simonis voorbij het raam gewandeld. Ze ziet het vrijende koppeltje en bekijkt het tafereeltje vertederd glimlachend. Daarna gaat ze naar de voordeur en belt aan.)

LIESJE *(in paniek)* Oeioei, er wordt gebeld!

NOLLE Ja, en dan?

LIESJE We zullen open moeten doen.

NOLLE *(ironisch)* Iemand zal inderdaad de deur open moeten doen, ja. Scheelt er iets?

LIESJE Neenee.

NOLLE *(gaat de voordeur openen; we horen zijn stem in de hal)* Goedemorgen mevrouw.

MARINA *(komt de woonkamer binnen, gevolgd door Nolle)* Goedemorgen, jongelui. *(geeft hen een hand)* Ik ben Marina Simonis, inspectrice bij het ‘Bestuur voor het Gevangeniswezen’. Ik heb een afspraak met mevrouw Dochez-De Bleeckere, de directrice.

NOLLE Dat is mijn moeder.

MARINA Ah zo, jongeheer Dochez.

NOLLE Ik zal moeder even gaan roepen. *(af via deur gevangenis)*

MARINA U bent natuurlijk de schoondochter van mevrouw De Bleeckere?

LIESJE *(glimlacht)* Neenee. *(stilletjes)* Nog niet.

MARINA *(naar de deur van de gevangenis kijkend)* Een bijzonder knappe jongeman, die jongeheer Dochez, juffrouw euh …?

LIESJE Bauwens, Marie Bauwens. Ik ben de hoofdcipier hier. *(lacht zenuwachtig)* Dat rijmt.

MARINA Huh?

LIESJE Hoofdcipier en hier, dat rijmt.

MARINA Ah ja? … Dus u bent Marie Bauwens, de hoofdcipier … hier. Ik heb al veel goeds over u gehoord, juffrouw Bauwens, maar ik moet eerlijk bekennen dat ik me u een stuk ouder had voorgesteld. U heeft blijkbaar een blitzcarrière gemaakt.

LIESJE Ja, als je hier éénmaal binnen bent, dan geraak je niet zo snel meer weg. Zo goed is het hier.

MARINA U weet ongetwijfeld waarom ik hier ben?

LIESJE Ik heb er van gehoord, ja.

MARINA Wel, en als mevrouw De Bleeckere eenmaal vertrokken is, en niets lijkt me op het eerste zicht een promotie nog in de weg te staan, dan ziet het er voor u ook veelbelovend uit, als u begrijpt wat ik bedoel.

LIESJE Dat wist ik niet.

MARINA We horen in Brussel alleen maar positieve geluiden over hoe jullie de boel hier aanpakken.

LIESJE We hebben dan natuurlijk ook alleen maar ‘modelgevangenen’ hier.

MARINA Ik zou het bijna nog gaan geloven. *(constaterend)* En in al die jaren geen enkele geslaagde ontsnapping.

LIESJE *(ferm)* Geen enkele. Of het zou vandaag nog moeten gebeuren, natuurlijk. … Grapje! *(kijkt zenuwachtig naar de deur van de gevangenis)*

MARINA U bent een grappig jongmens, juffrouw Bauwens. Ik begin me eerlijk gezegd toch een beetje af te vragen of u misschien niet wat jong bent voor zo een verantwoordelijke functie als gevangenisdirectrice.

LIESJE Ik zou niets liever willen dan hier nog een tijdje te mogen blijven, mevrouw Simonis … en liefst in een andere functie, ja.

MARINA *(bekijkt haar scheef)* Bent u niet tevreden als hoofdcipier?

LIESJE *(achteruit naar de trap lopend)* Toch, toch, maar een mens moet altijd vooruit kijken, is het niet. Stilstaan is achteruit gaan, zegt men wel eens. *(zenuwachtig naar de deur kijkend)* Ik ben trouwens heel plichtsbewust, mevrouw Simonis. Ik controleer iedere dag persoonlijk het hele bewakingssysteem en daar ga ik dan nu ook onmiddellijk mee verder, als u het me niet kwalijk neemt. De plicht roept. *(af naar boven)*

MARINA Tot gauw eens, juffrouw Bauwens. *(Liesje draait zich nog een keer om)* Dat rijmt ook! *(Liesje af)* Eigenaardig juffertje, die Marie Bauwens.

NOLLE *(op langs deur gevangenis)* Mamsie komt zo. *(kijkt om zich heen)* Waar is Marie?

MARINA Ze is bezig met de controle van de beveiligingssystemen. Dagelijkse routine, zegt ze. Een aardige meid, die Marie Bauwens.

NOLLE Ja hè.

MARINA Kent u haar al lang?

NOLLE *(lacht)* Nee, nog niet zo gek lang.

MARINA Je moeder en zij doen hier zeer goed werk. Dat is ook de reden waarom we er aan denken hen nog grotere verantwoordelijkheden te geven en …

NOLLE *(onderbreekt haar)* Gelooft u in gerechtelijke dwalingen?

MARINA *(verwonderd)* Hoe bedoelt u?

NOLLE Als ik u nu eens vertel dat er hier in de gevangenis een onschuldige opgesloten zit?

MARINA U maakt een grapje.

NOLLE Ik maak geen grapje, mevrouw Simonis. Er zijn sterke aanwijzigingen dat er in deze gevangenis een vrouw zit opgesloten die werd veroordeeld voor feiten die ze helemaal niet heeft begaan.

MARINA Maar euh … hoe weet u dat, als ik zo nieuwsgierig mag zijn?

NOLLE Ik euh … weet dat uit zeer goede bron.

MARINA En over wie gaat het?

NOLLE Over een zekere Liesje Verelst. Ze werd veroordeeld voor een overval waar ze helemaal niets mee te maken had.

MARINA En ik moet dat geloven?

NOLLE U zou het tenminste kunnen onderzoeken.

MARINA *(nadenkend)* Dat zou ik kunnen doen, ja.

FREYA *(op via deur gevangenis)* Mevrouw Simonis?

MARINA Aha, mevrouw De Bleeckere. Aangenaam. *(ze geven elkaar een hand)*

FREYA *(zenuwachtig)* Het genoegen is geheel aan mijn kant, mevrouw Simonis.

MARINA Toch niet zenuwachtig zeker, mevrouw De Bleeckere?

FREYA *(nog zenuwachtiger)* Helemaal niet, mevrouw Simonis.

MARINA Uitstekend, want dat is ook nergens voor nodig. Mijn onderzoek is in feite alleen nog maar een laatste formaliteit.

NOLLE Ik laat jullie maar alleen, ik moet me nog gaan opfrissen.

FREYA Je doet maar, jongen.

NOLLE Dag mevrouw Simonis. Tot straks, mamsie. *(af naar boven)*

MARINA Dag jongeheer De Bleeckere. *(kijkt hem bewonderend na)*

FREYA *(neemt een boterham van de stapel)* Ook een boterham met preskop en een tas koffie, mevrouw Simonis?

MARINA Een tas koffie zal voorlopig wel volstaan, dank u. … Een knappe kerel, die zoon van u, mevrouw De Bleeckere.

FREYA *(terwijl ze koffie inschenkt)* Ja, hè. Het is ons enig kind.

MARINA En ik denk dat hij in zeer goede handen is bij juffrouw Bauwens.

FREYA *(bekijkt haar niet-begrijpend)* Pardon?

MARINA Uw zoon en Marie Bauwens, ze zullen een mooi stel vormen.

FREYA *(onthutst)* Nolle en …?

MARINA Zeg niet dat u dat niet wist.

FREYA Nee, dat wist ik niet. Marie en Nolle, hoe is het mogelijk? Nee, dat bestaat niet. U weet het absoluut zeker?

MARINA Honderd procent. Ik heb hen, toen ik hier aankwam, betrapt in ‘flagrante delicto’, zoals dat zo mooi heet.

FREYA Maar ze kennen elkaar toch nog niet.

MARINA Dat wil toch helemaal niets zeggen.

FREYA Nolle is nog geen half uur hier. Hij is net met het vliegtuig uit Amerika gekomen.

MARINA Ja, de jeugd laat er tegenwoordig geen gras over groeien.

FREYA De jeugd, de jeugd? Marie is een stuk ouder dan hem.

MARINA Ze ziet er alleszins zeer jong uit.

FREYA Dat had ik nooit van haar verwacht.

MARINA Het is niet omdat u het niet verwacht dat het ook niet gebeurt.

FREYA *(afwezig)* Ik kan er niet bij.

MARINA *(mijmerend)* Ach, de liefde…

FREYA Bent u zelf ook getrouwd, mevrouw Simonis?

MARINA Nee, dat geluk heb ik nooit mogen smaken.

FREYA Troost u, mevrouw Simonis, na een paar jaar is het vet toch min of meer van de soep.

MARINA *(bekijkt Freya ongelovig)* Bon. Ter zake. Ik heb u al gezegd dat mijn bezoek louter nog maar een formaliteit is.

FREYA Daar was ik me niet van bewust.

MARINA Kom, kom, mevrouw de Bleeckere. U heeft een uitstekende staat van dienst. Niets staat uw promotie nog in de weg. U leidt me rond, ik praat wat met de gevangenen en morgen kan u bij wijze van spreken uw koffers al beginnen te pakken.

FREYA Vooruit dan maar. *(allebei af via deur gevangenis)*

LIESJE *(komt voorzichtig om zich heen kijkend naar beneden; opgelucht)* Oef!

NOLLE *(komt achter Liesje aan)* Zei je iets, Marie?

LIESJE Neenee.

NOLLE *(verleidelijk)* Moet je vanavond werken?

LIESJE Euh … nee.

NOLLE Ga je naar huis?

LIESJE Ik was euh … alleszins niet van plan om hier te blijven, nee.

NOLLE Heb je al plannen voor vanavond?

LIESJE Euh … nee. Waarom vraag je dat?

NOLLE Het is kerstavond vanavond.

LIESJE Oh ja? Oh ja. Ik moet eerlijk bekennen dat ik … euh … de laatste tijd niet meer zoveel gepland heb.

NOLLE *(verwonderd)* En waarom niet?

LIESJE Ik ben nogal veel hier geweest … hier op mijn werk dus.

NOLLE *(bezorgd)* Je zou je misschien wat meer moeten ontspannen.

LIESJE Ik ben volop bezig met te ontsnappen … euh … met me te ontspannen, bedoel ik.

NOLLE Waarom blijf je vanavond niet eten?

LIESJE Ik weet niet of dat wel zo een goed idee is. Ik denk niet dat je moeder me ook nog na haar uren wil zien.

NOLLE Ik dacht dat jullie zo goed met elkaar konden opschieten.

LIESJE Dat is ook zo, maar …

NOLLE Maar wat? Doe niet zo flauw. *(ernstig)* Je zou er mij een groot plezier mee doen.

LIESJE Maar euh …

NOLLE En na het eten doen we iets leuks. We ontsnappen aan de drukte …

LIESJE *(terzijde)* Ontsnappen, ja, daar droom ik al lang van.

NOLLE … en we gaan naar de bioscoop. *(heeft ondertussen het plaatselijk reclameblaadje gevonden)* Wat vind je ervan? Ze spelen 'The Great Escape' met Steve McQueen.

LIESJE *(flauwtjes glimlachend)* Een goeie film.

NOLLE Ja hè? Allez, komaan.

LIESJE Ik zou wel willen, maar …

NOLLE Wat houdt je dan tegen?

LIESJE *(schakelt plots over naar een ander onderwerp en neemt een boterham van de stapel)* Ook een boterhammeke?

NOLLE Welke dag is het vandaag?

LIESJE *(verwonderd)* Woensdag.

NOLLE Nee, dan liever niet.

LIESJE Wat heeft dat er nu mee te maken?

NOLLE Woensdag is preskopdag.

LIESJE En jij lust geen preskop?

NOLLE Alles van de koe, maar geen preskop.

LIESJE Het is nochtans lekker.

NOLLE Als ik eraan gedacht had was ik op een maandag gekomen.

LIESJE Maandag?

NOLLE Dan zijn het muizenkeutelkes.

LIESJE *(gaat verliefd naar hem toe)* Muizenkeutelkes, ook lekker. Vertel me over Amerika.

NOLLE Daar eten ze geen muizenkeutelkes.

LIESJE Grapjas.

NOLLE *(verliefd)* Ga met me mee naar Amerika.

LIESJE *(al even enthousiast)* Ja! En iedere avond gaan we dansen op Fifth Avenue, tot ’s morgens vroeg!

NOLLE *(enthousiast)* En als we dan thuis komen zal ik boterhammen met preskop voor je smeren die je dan kan meenemen naar je werk.

LIESJE *(ontnuchterd)* Ja, ik zal werk moeten gaan zoeken.

NOLLE *(plagend)* In Amerika zijn er ook gevangenissen.

LIESJE *(lacht een beetje zuur)* Ik zou misschien wat anders kunnen gaan doen.

NOLLE Maar misschien moeten we ons voorlopig toch nog maar niet te veel laten meeslepen.

LIESJE Je hebt gelijk. *(voor zichzelf)* Eerst moeten we hier zien weg te geraken.

NOLLE Hoe bedoel je? *(we horen nu het geluid van een aankomende auto)* Dat zal papa zijn!

LIESJE Huh? Je vader? *(in paniek)* En ik heb nog zoveel te doen. Ik moet euh … *(duikt onder het bureau en begint het ventilatierooster waarlangs ze ontsnapt is terug van zijn plaats te halen)* … de nooduitgangen nog controleren!

NOLLE *(verwonderd)* Wat doe je?

LIESJE Dit huis heeft verschillende nooduitgangen, wist je dat niet?

NOLLE Nee.

LIESJE *(opgejaagd)* Dan weet je het nu. Ze zijn voor noodgevallen. Het woord 'nooduitgang' zegt het eigenlijk zelf al. Als er ooit iets ernstigs in de gevangenis zou gebeuren dan kan de familie van de directrice hier nog altijd langs ontsnappen.

NOLLE Gek dat ik daar nog nooit iets van gehoord heb.

LIESJE Ik moet ze regelmatig controleren. *(nog steeds erg zenuwachtig)* Luister eens, Nolle, je zou me een groot plezier doen door je vader nog niets over ons tweeën te vertellen, hij zou het niet begrijpen. We hebben niet zo een goede relatie. We liggen elkaar niet zo. Wil je dat voor me doen? Alsjeblief? Please?

NOLLE Als je dat echt wil … maar ik begrijp niet …

LIESJE Dat is lief van je.

NOLLE Maar ik vind toch dat jullie binnenkort eens ernstig met elkaar zouden moeten praten. Papa komt soms misschien wat bits over en af en toe zaagt hij wel wat veel, maar het is best een aardige man, Marie.

LIESJE *(gehaast)* Oké, oké, ik geloof je, maar nu even niet, oké?

NOLLE Oké.

LIESJE *(verdwijnt in de tunnel maar steekt onmiddellijk daarna haar hoofd weer terug naar buiten)* En vertel hem ook maar niet dat ik de nooduitgangen aan het controleren ben! We mogen hem niet nodeloos ongerust maken.

NOLLE Oké, baas.

(Liesje af via 'nooduitgang' en Geert onmiddellijk daarna op. Hij is beladen met een heleboel boodschappentassen.)

NOLLE Dag papa!

GEERT *(schrikt en draait zich verrast om en laat daarbij een deel van zijn boodschappen vallen; dan overenthousiast)* Zoon! Wat doe jij hier? Kom in mijn armen! *(vader en zoon omhelzen elkaar)* Ben je al lang hier? Laat me je eens goed bekijken. Maar jongen toch.

NOLLE Dag papaatje.

GEERT Je ziet er goed uit, jongen. Heeft mama je al gezien?

NOLLE Ja hoor, maar ze heeft het blijkbaar erg druk. Het schijnt dat ze promotie gaat krijgen?

GEERT *(ontwijkend)* Ja. … *(begint weer te ratelen)* Maar jongen toch. Wat een verrassing, en dat op kerstavond. En net nu je nonkel Benny en zijn nieuwe vriendin Thea op bezoek komen.

NOLLE Ik weet het.

GEERT We kunnen hen nog altijd afbellen.

NOLLE Dat hoeft niet, papa. We maken er een gezellige avond van met de hele familie. En ik ben eerlijk gezegd nogal benieuwd naar wie nonkel Benny nu weeral opgescharreld heeft.

GEERT Ach, onze Benny. Hoe lang blijf je, Nolle?

NOLLE Ik dacht eerst maar een paar dagen te blijven, maar *(geheimzinnig lachje)* wie weet blijf ik wel wat langer hangen.

GEERT *(nieuwsgierig)* Is er iets dat ik moet weten?

NOLLE *(glimlachend)* Nee hoor. Alles op zijn tijd, paps.

GEERT *(barst weer los)* Kom bij me aan tafel zitten en drink een tas koffie en vertel me alles over Amerika. Hoe is het leven daar? Heb je veel vrienden? Heb je nog geen vaste vriendin? Word ik ooit grootvader? *(schuift de stapel boterhammen naar Nolle toe)* Hier, neem een boterhammetje.

NOLLE Nee, dank je, papa, liever niet.

GEERT *(zucht)* Natuurlijk, hoe kon ik het vergeten, 't is woensdag vandaag.

NOLLE Preskopdag.

FREYA *(op via deur gevangenis)* Zei er iemand preskop?

GEERY Freya, Nolle is hier!

FREYA Ik weet het, zoetje.

GEERT Is het niet heerlijk, ons kleine gezinnetje weer helemaal samen?

FREYA Wat ook heerlijk is, dat is op tijd en stond een boterhammeke met preskop. *(neemt een boterham)* Die kan ik op dit ogenblik wel gebruiken. Die mevrouw Simonis is me het hemd van het lijf aan het vragen. *(schuift de stapel boterhammen in de richting van Nolle)* Neem ook een boterhammeke, Nolleke.

NOLLE Nee, dank u, mamsie.

GEERT *(verwijtend)* 't Is woensdag, Freya.

FREYA Je hebt er precies minder gesmeerd dan anders.

GEERT Nee, toch niet. Wat is dat vandaag toch met jou? Je bent zo nerveus, dat ben ik van jou niet gewoon. Heeft het te maken met die mevrouw Simonis? Is er iets?

FREYA *(heftig)* Nee, wat zou er moeten zijn?

GEERT *(hoopvol)* Gaat de promotie misschien niet door?

FREYA Ach man, hou nu toch eens even je kop!

NOLLE Oei, mamsie is geloof ik toch niet in haar gewone doen.

FREYA Sorry, Nolleke, dat was niet de bedoeling.

GEERT Kom, Nolle, we gaan je koffers uitpakken en je kamer in orde brengen, dan kan je me ondertussen alles vertellen over Amerika. Ik heb je gemist, zoon. *(uit de hoogte naar Freya)* En je moeder zullen we voorlopig maar even gaar laten stoven in haar eigen vet. *(Geert en Nolle naar boven)*

FREYA *(hen nakijkend)* Sorry dat ik leef, zoetje. *(schenkt zich nog een tas koffie in en neemt nog een boterhammetje)* En toch heb je er minder gesmeerd dan anders. Of we hebben ratten in huis. Of kabouters.

MARIE *(op langs voordeur)* Voorlopig nog niets te vinden. Niemand heeft iets gezien en niemand heeft iets gehoord.

FREYA Ah, daar is die schone madam.

MARIE *(kijkt niet-begrijpend achter zich)* Waar? Wie?

FREYA Ik heb het tegen jou, Marie Bauwens.

MARIE Wat heb ik misdaan?

FREYA 'Wat heb ik misdaan?', durft ze dan nog te vragen, de schijnheilige trees. Niets, natuurlijk. Hou je maar niet van de domme, Marie, ik weet het van jou en … *(wijst naar boven)*

MARIE *(onderbreekt haar angstig)* Huh?

FREYA Dat had ik eerlijk gezegd van jou niet verwacht.

MARIE Ik euh … ik euh …

FREYA Jullie dachten toch niet dat jullie het verborgen zouden kunnen houden?

MARIE ’t Is niet wat u denkt.

FREYA Ach, laat maar. Ik vind het trouwens niet zo erg en ik kan er vrees ik toch niets aan veranderen. Jullie zijn oud genoeg om te weten wat jullie willen. Als je er maar aan denkt hem in ere te houden want als ik klachten hoor krijg je het met mij aan de stok, begrepen?

MARIE *(weet niet goed hoe ze het heeft en wat ze moet zeggen)* Ik zal eraan denken. Merci, Freya, dat is heel fideel van je. … Ik dacht dat je het niet zou begrijpen, dat je ontzettend kwaad zou worden.

FREYA Dat kan later nog altijd, maar we hebben nu andere katten te geselen. Die mevrouw Simonis is een nogal nieuwsgierig mens. Vooruit, we mogen haar niet te lang alleen laten. *(af via deur gevangenis)*

MARIE *(roept)* Secondje, Freya, vlug een tas koffie pakken. *(wacht tot Freya af is en gaat dan naar de trap; fluisterend)* Geert! Psst! Geert! Psst!

GEERT *(komt een beetje ongerust naar beneden)* Marie? Marie, wat is er?

MARIE *(verheugd)* Goed nieuws, wipke!

GEERT Ssst! Niet zo hard. Nolle, onze zoon is boven.

MARIE Je raadt het nooit, wipke!

GEERT Ssst! Stil toch.

MARIE Ik heb met Freya gepraat en …

GEERT En wat?

MARIE Ze … ze weet het van ons twee …

GEERT Wat???

MARIE … en ze vindt het niet erg!

GEERT Wat???

MARIE Ze zei: ‘Ik vind het trouwens niet zo erg en ik kan er vrees ik toch niets aan veranderen. Jullie zijn oud genoeg om te weten wat jullie willen’.

GEERT *(verbouwereerd)* Ze vindt het niet erg?

MARIE *(blij)* Nee!

GEERT *(kwaad)* Ze vindt het niet erg! De trut!

MARIE Maar dat is toch geweldig.

GEERT Oh ja? Zou jij het zo geweldig vinden als jouw man er geen problemen mee zou hebben dat jij iets zou hebben met een andere man?

MARIE Maar ik ben toch helemaal niet getrouwd.

GEERT Maar veronderstel eens dat je getrouwd zou zijn …

MARIE … en mijn man zou zeggen: 'doe maar op'? Ik zou me niets heerlijkers kunnen voorstellen. De vrijheid om te gaan en te staan waar ik wil, om mannen te kunnen hebben waar ik wil en zoveel ik wil? Beeld je dat eens in!

GEERT *(woest)* Oh, vrouwen! Snap je dan niet met dat kabouterverstand van je dat ik me gekwetst voel?

MARIE *(niet-begrijpend)* Gekwetst? Je zou juist blij moeten zijn!

GEERT Aaarggh! Jullie vrouwen zijn allemaal hetzelfde. Dikke egoïsten! Maak dat je weg komt! Onder mijn ogen uit!

MARIE Maar Geertje toch, wipke …

GEERT Weg, zeg ik je! *(Marie druipt af met de staart tussen de benen. Geert ijsbeert kwaad door het huis en gaat dan vastberaden naar de deur van de gevangenis en roept nogal bevelend op Freya)* Freya! Freya, kom hier! … Hier, zeg ik je.

FREYA *(gehaast op)* Wat is er, zoetje? Je weet toch dat ik het druk heb.

GEERT *(met de handen in de zij)* Ga zitten.

FREYA Ja, zoetje.

GEERT Dus als ik het goed begrepen heb vind je het helemaal niet erg dat Marie een verhouding heeft met mij.

FREYA *(lacht)* Met Nolle zul je bedoelen.

GEERT *(als aan de grond genageld)* Huh?

FREYA *(uitleggend)* Je zei dat Marie een verhouding heeft met jou, maar je bedoelt Nolle.

GEERT *(helemaal de kluts kwijt)* Jaja, natuurlijk.

FREYA Ik vind dat wel grappig, zo'n verspreking. *(schatert het nu uit)* Ik zie het al voor me: jij en Marie!

GEERT En waarom kan jij je dat niet voorstellen? Ik ben een aantrekkelijke man.

FREYA *(lacht nog harder)* Dadelijk ga je me nog vertellen dat je werkelijk iets hebt met Marie.

GEERT Natuurlijk heb ik niets met Marie. *(kwaad)* Nolle heeft iets met Marie. Dat beweer jij toch.

FREYA Mevrouw Simonis heeft het me verteld. Ze heeft hen daarstraks betrapt. En als ik het goed begrepen heb begrijp jij niet dat ik dat niet erg vind. Zo is het toch?

GEERT Huh … ja.

FREYA Geef me dan eens een goede reden waarom ik dat erg zou moeten vinden.

GEERT Wel, ze is toch maar een cipier! Dat is toch niks voor hem.

FREYA Hoezo, een cipier is niks voor hem. Wat scheelt er in 's hemelsnaam aan een cipier? Hoe denk je dat ik begonnen ben? Als directrice?

GEERT Maar … ze is zoveel ouder dan hem.

FREYA En wat dan nog? Ik ben toch ook 10 jaar ouder dan jou en dat heeft toch nooit voor problemen gezorgd, of zie ik dat verkeerd?

GEERT Nee, maar …

FREYA Maar wat? Marie is geen slecht mens, Geert. Ze zal alleszins een goede vrouw zijn voor onze Nolle. *(lacht)* Als je het mij vraagt dan is ze zelfs nog maagd!

GEERT *(in de aanval)* Wablief, Marie nog maagd? Geloof daar maar niks van. Allez, Freya, waar heb jij je verstand zitten? Marie nog maagd, hoe kom je daar nu bij?

FREYA *(monkelend)* Jij weet er precies meer van.

GEERT Ze … ze heeft me zelf ooit verteld dat ze regelmatig iets met een of andere man heeft.

FREYA Wat vertel je me nu? Marie regelmatig iets met een of andere man? Zo een knappe griet is het begot nu ook weer niet.

GEERT *(heftig)* Marie is zeker niet lelijk. En, daarbij, als ze dan toch zo lelijk is, waarom laat je dan toe dat ze iets begint met onze Nolle?

FREYA Wat heb jij eigenlijk tegen Marie?

GEERT Helemaal niets. Ik vraag me alleen maar af wat Nolle in haar ziet.

FREYA Laat de natuur zijn gang maar gaan, Geert.

GEERT *(in zichzelf)* Dat doe ik ook.

FREYA Wat zei je?

GEERT Niets.

FREYA Wel dan?

GEERT Ik wil gewoon het beste voor onze Nolle.

FREYA Ik toch ook, zoetje. Maar het is zijn leven. *(geeft hem een kus)* Laten we het vel van de beer maar niet verkopen …

GEERT … vooraleer hij geschoten heeft zeker? Jaja, 't is al goed. Ga maar weer aan het werk. Allez, vooruit. *(duwt haar de kamer uit en gaat zuchtend zitten)*

NOLLE *(is naar beneden gekomen)* Wat is er allemaal aan de hand, papa? *(Geert zwijgt)* Hadden jullie ruzie?

GEERT … *(aarzelend)* … Mama vertelde me dat jij iets zou hebben met Marie Bauwens?

NOLLE *(lacht)* Hoe weet zij dat?

GEERT Mevrouw Simonis heeft jullie … euh … 'bezig' gezien.

NOLLE Ach papa, wat moet ik daarop zeggen? Toen ik Marie daarstraks voor de eerste keer zag sloeg mijn hart op hol en mijn verstand op tilt. En ik weet dat het wederzijds is.

GEERT Maar jongen toch, ben je daar wel zeker van? Ik bedoel, die Marie Bauwens heeft een niet al te propere reputatie.

NOLLE *(bekijkt zijn vader)* U mag haar niet, hè?

GEERT Hoe kom je daarbij?

NOLLE Marie vroeg me om u voorlopig niets over ons tweeën te vertellen omdat ze bang was voor uw reactie. Ze zei dat jullie elkaar niet zo lagen.

GEERT *(kwaad)* Wat zei ze? Dat wij elkaar niet zo goed lagen? Dat ze bang was voor mijn reactie? *(in zichzelf)* De gemene feeks! *(tot Nolle)* We moeten eens ernstig met elkaar praten, Nolle. Zal ik je eens wat vertellen over die Marie Bauwens? Die Marie Bauwens is een vieze slons!

NOLLE Ik geloof u niet.

GEERT Oh nee? Zal ik het je bewijzen? Ze … ze heeft zelfs geprobeerd om … om mij te versieren!

NOLLE Wàààt???

GEERT *(klein)* Ik was natuurlijk wel een beetje geflatteerd, maar *(fel)* ik heb haar toen onmiddellijk en op niet mis te verstane manier op haar plaats gezet. Zonder pardon! Ze is verliefd op me en dat kan ik natuurlijk wel een beetje begrijpen, maar omdat ik nooit heb willen toegeven probeert ze mij te raken door jou te verleiden.

NOLLE *(vol ongeloof)* Huh? Heeft Marie geprobeerd om u te versieren?

GEERT *(troostend)* Ik begrijp dat het pijn doet.

NOLLE *(hoofdschuddend)* Dan moet ze toch echt wanhopig geweest zijn.

GEERT *(scherp)* Je bent bedankt.

NOLLE Sorry, zo bedoelde ik het niet, papsie. Maar u bent toch een stuk ouder dan haar.

GEERT *(uit de hoogte)* Dat is me niet aan te zien.

NOLLE Ik kan het niet geloven.

GEERT Marie Bauwens is een wolvin in schaapskleren, jongen, neem dat maar van mij aan. Ze heeft al heel wat venten versleten, maar bij mij braadt haar haring niet. Als je slim bent dan laat jij je ook maar beter niet inpakken door haar gladde praatjes. Zet haar uit je hoofd, Nolle, dat is het beste wat je kan doen. *(kijkt op zijn horloge en gaat naar de deur van de hal)* Ik moet nog een paar boodschappen doen, binnen een uurtje of zo ben ik terug. Tot straks. *(terwijl hij afgaat)* Vrouwen!

NOLLE Tot straks. *(gaat zuchtend zitten)* Vrouwen!

LIESJE *(komt uit de ventilatieschacht gekropen)* Pst! Pst! Is hij weg?

NOLLE *(bits)* Is wie weg?

LIESJE Je vader.

NOLLE Ja, hij is weg. Waarom wou je hem eigenlijk niet zien?

LIESJE Dat heb ik je toch al verteld. Omdat we elkaar niet zo liggen.

NOLLE En dat is alles?

LIESJE Ja, natuurlijk. Dat is alles. Waarom?

NOLLE *(vliegt uit)* Jij gemene bedriegster!

LIESJE *(onthutst)* Maar Nolle, wat is er?

NOLLE Jij durft nog te vragen wat er is ook? Je weet verdomme heel goed wat er is. Je hebt eerst geprobeerd om papa te versieren en omdat dat niet gelukt is probeer je het nu maar met mij. Maar dat zal niet waar zijn, sletje!

LIESJE Nolle, werkelijk, ik weet niet …

(Op dat moment komen Freya en Marina vanuit de gevangenis naar binnen gewandeld. Freya heeft Liesje nog niet onmiddellijk in de gaten.)

FREYA Een tas koffie zal ons deugd doen, mevrouw Simonis. En een boterhammeke met preskop natuurlijk. *(Pas dan krijgt Freya Liesje in het oog. Haar mond valt open van verbazing en van schrik. Ze wordt even niet goed.)*

MARINA U weet er blijkbaar goed weg mee, met die boterhammekes met preskop, bedoel ik. *(tegen Liesje en Nolle)* Aha, jongeheer Dochez en juffrouw Bauwens.

FREYA *(totaal verbouwereerd)* Juffrouw Bauwens?

LIESJE *(onzeker, maar toch uitdagend)* Dag … mamsie!

DOEK

TWEEDE BEDRIJF

(Het tweede deel begint daar waar het eerste geëindigd is.)

NOLLE Oh, mamsie!

FREYA *(perplex)* Wat is er hier gaande?

MARINA Ik zou zeggen nu ik u zo zie: ruzie! *(tot Liesje)* Dat rijmt, is het niet, juffrouw Bauwens? *(tot Freya)* Juffrouw Bauwens is een dichteres, mevrouw De Bleeckere, wist u dat niet?

FREYA *(slikt)* Juffrouw Bauwens?

MARINA Jaja, mevrouw De Bleeckere. Juffrouw Bauwens, uw hoofdcipier … hier èn de verloofde van uw zoon, heeft een heleboel verborgen talenten.

FREYA Euh …

LIESJE Maar voor het geval u het niet mocht weten: ze hebben nogal lang 'opgesloten' gezeten!

NOLLE Oh, mamsie!

FREYA Wat is er, Nolle?

NOLLE Ik weet niet wie of wat ik nog moet geloven.

FREYA *(met ingehouden woede)* Ik zou die … die … die Marie Bauwens zeker niet vertrouwen, jongen.

LIESJE Maar Nolle, ik hou van je!

FREYA Naar het schijnt heeft ze al heel wat mannen in het ongeluk gestort. Die … die … Marie Bauwens is een echte mannenverslindster.

LIESJE *(tot Freya)* Ik hou van hem, … mamsie!

FREYA *(scherp)* Ik ben je mamsie niet!

LIESJE Nolle, ik zweer het je.

NOLLE Waarom heb je dan geprobeerd om papa te verleiden?

FREYA Wààààààt ?????

NOLLE *(tot Freya)* Papa zei me dat ze dat geprobeerd heeft.

FREYA Jij smerig loeder!

MARINA *(probeert de gemoederen te bedaren)* Komkomkomkomkom …

FREYA Hoe durf je?

LIESJE *(tot Nolle)* Nolle, ik zweer je dat ik helemaal niets met je vader geprobeerd heb. *(tot Freya, een beetje overmoedig)* Ik zou hem zelfs niet eens durven aanraken … nog met geen tang.

FREYA Wàààààt???

NOLLE Marie, asjeblief !

LIESJE Sorry, mamsie.

FREYA Noem me geen mamsie, onderkruipster.

MARINA Komkomkom, kinderen, geen ruzie maken.

NOLLE Waarom zei papa dat dan?

LIESJE Dat weet ik niet. Misschien heeft hij last van een midlife-crisis of zit hij in zijn penopauze en is hij een beetje jaloers omdat zijn zoon zo een knappe jonge griet heeft weten te strikken.

FREYA *(woedend)* Nu is het genoeg, Ver…

LIESJE *(onderbreekt haar tijdig)* Mamsie, let op je woorden! *(Freya weet zich te beheersen)* Ik geef alleen om jou, Nolle, je moet me geloven.

NOLLE *(weer stapelverliefd naar Liesje)* Ik geloof je, Marie.

MARINA Ach, de liefde overwint alles. Zo zie je maar. Kleine woordenwisselingen komen in de beste huishoudens voor, nietwaar, mevrouw De Bleeckere?

FREYA *(ingehouden)* Toch, toch.

MARINA *(tot Nolle en Liesje)* Vooruit, geef elkaar een kus.

FREYA Moet dat echt?

NOLLE Natuurlijk, mamsie.

LIESJE *(imiteert haar)* Natuurlijk, mamsie.

MARINA Wordt het voor ons geen tijd om eens terug in gang te schieten, mevrouw De Bleeckere? De jongelui kunnen hun plan nu wel trekken, denk ik.

FREYA *(mompelt)* Natuurlijk, mevrouw Simonis. Daar twijfel ik geen moment aan. *(ingehouden tot Liesje)* Maar ze zullen toch heel voorzichtig mogen zijn, begrepen?

LIESJE Begrepen.

MARINA De jeugd van vandaag is veel beter voorgelicht dan wij dat in onze tijd waren, mevrouw De Bleeckere. Die begaan geen stommiteiten meer.

FREYA Dat is hun ook geraden.

MARINA A propos, nu we het toch over stommiteiten hebben, uw zoon vertelde me daarstraks dat er volgens hem in deze gevangenis een onschuldige zou opgesloten zitten.

FREYA Wablief? Dat kan niet.

MARINA Ik heb het natuurlijk ook maar van horen zeggen, maar …

FREYA *(beslist)* In deze gevangenis zitten alleen maar criminelen die terecht veroordeeld zijn.

NOLLE Het zou om een Liesje Verelst gaan. Marie vertelde het me.

FREYA Dat zal wel.

NOLLE Marie is er nochtans absoluut zeker van, hè Marie?

LIESJE Honderd procent.

FREYA Verelst is zo schuldig als de pest.

MARINA Ik zou haar toch wel eens willen spreken. *(wil af naar de gevangenis)*

FREYA Dat kan niet!

MARINA Hoe, dat kan niet?

FREYA *(in paniek)* Ik bedoel, … het is niet zeker dat ze in haar cel zit. Het zou heel goed kunnen dat ze op dit moment aan het werk is, of in de bibliotheek zit, of gewassen wordt, of op wandel is …. begeleide wandeling, natuurlijk, begeleide wandeling!!!

MARINA We vinden haar wel.

FREYA Nee! Wacht! Ik … euh … ik zal haar wel even gaan halen. Ja, dat lijkt me het beste. Waarom wachten jullie hier niet gewoon even, dan zal ik haar wel even gaan halen, ja? Niet weggaan! *(Freya af)*

MARINA Uw moeder is precies toch een klein beetje nerveus, jongeheer De Bleeckere.

LIESJE *(grappend)* Het nieuws dat haar zoon iets heeft met één van haar cipiers is misschien toch wel wat harder aangekomen dan we op het eerste gezicht zouden kunnen vermoeden.

NOLLE Zottinneke! *(Nolle en Liesje knuffelen elkaar)*

MARINA *(bekijkt hen glimlachend)* Jullie zijn een mooi koppel. Ik hoop maar dat jullie dat ook goed beseffen.

LIESJE ‘Al spreek ik met de tongen van engelen en mensen: als ik de liefde niet heb, ben ik een galmend bekken of een schelle cimbaal’.

NOLLE En ik zou niet weten wat ik met een walmend bekken of een schele cimbaal aan zou moeten vangen.

LIESJE *(als Nolle iets hiervoor)* Zotteke!

MARINA *(mijmerend)* Ach, de liefde.

LIESJE Jaloers, mevrouw Simonis?

NOLLE Heeft u ze nooit gevonden?

MARINA Misschien heeft ze mij wel ooit gezocht maar heb ik het niet gemerkt.

NOLLE Is er dan ooit iemand geweest met wie …?

MARINA Nee.

NOLLE En ook nooit iemand op wie …?

MARINA Toch wel. *(voor zichzelf)* Hij heette Benjamin. Maar hij was te vluchtig voor me. Ik kon hem niet vatten en hij glipte door mijn vingers. *(tot Liesje en Nolle)* Hoofdstuk afgesloten.

NOLLE *(tot Liesje)* Arme vrouw.

MARINA Ach, ik vergelijk mezelf wel eens met een hond die, vanaf de dag dat hij geboren wordt, iedere dag opnieuw een verschrikkelijk pak slaag krijgt van zijn baas. Zo een beest weet ook niet hoe het is om te leven zonder dat pak slaag. Moest zijn baas hem een keer vergeten af te rammelen, de hond zou het, wie weet, zelfs missen. Om maar te zeggen dat alles went.

LIESJE *(tot Nolle)* Inderdaad, arme vrouw.

MARINA *(herpakt zich)* Maar vertel me nu eens wat dat eigenlijk allemaal is met dat Liesje Verelst.

LIESJE Eigenlijk is het allemaal heel simpel: Liesje Verelst zit hier ten onrechte opgesloten.

MARINA Dat soort verhalen heb ik al veel te dikwijls gehoord, juffrouw Bauwens.

LIESJE Maar in dit geval is het echt waar. Kijk, dit is wat er gebeurd is. Op een morgen wandelt Liesje Verelst toevallig voorbij een bankkantoor. Plots komt er een vrouw met een revolver in de hand naar buiten gelopen en dan gaat voor Liesje het licht uit, letterlijk en figuurlijk, en als ze een uur later weer bij bewustzijn komt zit ze in de cel en wordt ze ervan beschuldigd een gewapende overval gepleegd te hebben.

MARINA En wat vertelden de getuigen?

LIESJE Daar gaat het juist om. Er waren geen getuigen, alleen die bankbediende. Hij verklaarde dat hij was overvallen door een vrouw met een revolver. Die droeg een jeans broek en een jeans jas en een kous over haar kop, een paars-witte notabene. Als de overvalster er vandoor gaat loopt de bankbediende even later naar buiten en vindt op de stoep een bewusteloze vrouw, in jeans, met paars-witte kous over de kop, met revolver en een deel van het geld van de overval in de hand. De bankbediende belt de politie en als die arriveert zegt de man: 'Dat is de overvalster', en Liesje Verelst wordt afgevoerd en in een cel gegooid. Als ze bij bewustzijn komt ontkent ze natuurlijk alles, maar wordt later toch veroordeeld op basis van het getuigenis van de bankbediende. Zaak gesloten.

MARINA *(kijkt bedenkelijk)* Hm.

LIESJE *(vol overgave)* Ze is gewoon het slachtoffer geworden van een toevallige samenloop van omstandigheden. De verkeerde vrouw op het verkeerde moment op de verkeerde plaats. En de echte overvalster zag een kans om de schuld in de schoenen van een onschuldige te schuiven.

MARINA En u bent er absoluut zeker van dat het zo gebeurd is als u vertelt?

LIESJE Zo zeker als één en één twee is.

MARINA *(bekijkt Liesje onderzoekend)* Hm.

LIESJE Ze heeft het me zelf verteld, meer dan één keer, en ik geloof haar. Liesje Verelst is het slachtoffer van een gerechtelijke dwaling, daar ben ik absoluut zeker van.

(De deur van de gevangenis gaat open en Marie wordt geboeid naar binnen geduwd door Freya. Marie ziet er niet erg happy uit en beiden zijn erg nerveus. Ook Liesje is verrast als ze Freya en Marie zo ziet en in het begin weet ze nog niet goed hoe te reageren op deze nieuwe situatie.)

FREYA *(stelt Marie voor aan Marina)* Mevrouw Simonis, dit is euh … Liesje Verelst.

MARINA Aha. Prettige kennismaking, mevrouw Verelst. Dus u bent de vrouw die bij hoog en bij laag volhoudt hier onschuldig opgesloten te zitten.

MARIE *(onzeker)* Euh … ik …

FREYA *(geeft Marie een duwtje)* Zeg het nu maar, Verelst.

MARIE *(met het hoofd naar beneden)* Ik … euh … ik zit helemaal niet onterecht opgesloten.

LIESJE Wàààààt?

MARINA Hoe bedoelt u?

MARIE Net wat ik zeg.

MARINA *(verwonderd)* Dus u bent helemaal niet onschuldig?

MARIE Euh … *(Freya stoot haar weer aan)* … nee.

LIESJE *(heftig)* Maar dat kan niet.

MARINA Dus u heeft die overval wel degelijk gepleegd?

MARIE *(wordt nog eens gepord door Freya)* Ja.

LIESJE Maar dat is niet waar!

MARINA Dus toen u tegen juffrouw Bauwens zei dat u hier onschuldig opgesloten zat, toen heeft u gelogen?

MARIE *(na duwtje van Freya)* Ja, toen heb ik gelogen.

LIESJE Maar dat kan niet. Ze liegt.

MARINA *(geërgerd)* Wil u alstublieft vijf seconden uw mond houden, juffrouw Bauwens? Als mevrouw Verelst ons hier bevestigt dat ze die bank wel degelijk overvallen heeft ben ik toch wel geneigd haar te geloven.

LIESJE *(heftig)* Maar dat kan niet!

MARINA Juffrouw Bauwens, zal het gaan ja?

NOLLE Marie, asjeblief.

MARINA Ze zal zelf toch wel het beste weten wat ze gedaan heeft, of niet soms? Waarom zou iemand zichzelf valselijk beschuldigen, kunt u me daar een goede verklaring voor geven?

LIESJE Euh … nee. Misschien wil ze alleen maar indruk maken op haar medegevangenen, om er toch een beetje bij te horen.

MARINA Juffrouw Bauwens, alstublieft!

LIESJE Maar waarom heeft ze dan tegen mij altijd gezegd dat ze onschuldig was, en niet één keer, maar tientallen keren.

FREYA Ze dacht door vol te blijven houden dat ze onschuldig was op een beetje clementie van de rechter te kunnen rekenen en naderhand van de cipiers, is het niet, Verelst? *(geeft Marie weer een duwtje)*

MARIE Euh … ja, ja.

FREYA *(triomfantelijk)* En toen ze zag dat het allemaal niets uithaalde heeft ze uiteindelijk besloten om toch maar de waarheid te vertellen, is het niet Verelst?

MARIE *(kleintjes)* Ja, zo is het.

FREYA *(opgelucht)* Voilà. Wou u nog iets vragen, mevrouw Simonis?

MARINA Nee, dat is alles.

FREYA Oké. We brengen Verelst terug naar haar cel. *(tot Marina)* Gaat u mee?

MARIE Moet dat nu echt? *(Freya en Marina brengen een tegenstribbelende Marie naar de cel van Verelst)*

LIESJE Maar, maar … . Ze liegt, Nolle, zie je dat niet? Waarom zegt ze dat ze schuldig is als ze het niet is?

NOLLE Ik … ik weet het niet, Marie. *(twijfelt)* Jij bent er toch wel echt zeker van dat ze onschuldig is?

LIESJE Ik ben er honderd procent van overtuigd dat Liesje Verelst onschuldig is, maar ik kan het niet bewijzen. Dat kan alleen de echte overvalster. *(probeert hem te overtuigen)* Liesje Verelst is een echt heiligenbeeldje, onschuldig, lief, betrouwbaar.

NOLLE *(droogjes)* Zo ziet ze er alleszins niet uit.

LIESJE Schijn bedriegt, Nolle. Onder een ruw uiterlijk gaat soms een zeer zacht karakter schuil.

NOLLE Er is hier iets heel vreemds aan de gang, Marie. Ik voel het maar ik begrijp er geen snars van. Nog niet.

LIESJE Niets is wat het lijkt.

NOLLE Wat bedoel je daar nu weer mee?

FREYA *(terug op via gevangenis)* Bauwens, ik moet je spreken. Onmiddellijk.

NOLLE Wat is er, mamsie?

FREYA Nolle, ga naar je kamer!

NOLLE Asjeblief, mama, ik ben geen kind meer.

FREYA Het spijt me, jongen, je hebt gelijk, maar ik moet *(met minachting)* Marie hier dringend spreken. Onder vier ogen.

LIESJE Ga maar, schatje. 'Mamsie' zal me niet opeten … hoop ik.

NOLLE *(gaat langzaam naar boven)* Roep me maar als jullie klaar zijn. *(af)*

FREYA *(kwaad)* En nu tussen ons, trut.

LIESJE *(nerveus)* Ah, die mamsie. *(biedt haar een boterham met preskop aan)* Eet nog een boterhammetje met preskop, mamsie.

FREYA *(dreigend)* Jij moet van mijn boterhammen met preskop afblijven, Verelst.

LIESJE Ze zijn nochtans heel lekker.

FREYA Vandaar dat die stapel zo snel verminderde.

LIESJE Zelden heb ik zulke lekkere boterhammen met preskop gegeten. Ik begrijp niet dat Nolle die niet lust.

FREYA En je moet van mijn zoon blijven, Verelst.

LIESJE Maar wij houden van elkaar, mamsie.

FREYA Ten eerste ben ik je mamsie niet, dat heb ik je al gezegd. Ik ben de mamsie van Nolle. En ten tweede weiger ik te geloven dat mijn zoon verliefd is op een crimineel.

LIESJE *(quasi-verbaasd)* Maar hij is ook niet verliefd op een crimineel, hij is verliefd op mij.

FREYA Je bent veroordeeld, Verelst.

LIESJE Maar ten onrechte.

FREYA Als je hem nog met één vinger aanraakt, dan … dan …

LIESJE *(vult spottend aan)* Dan zal u aan mevrouw Simonis gaan vertellen dat er uitgerekend vandaag een gevangene ontsnapt is, dat u daar ook nog eens van op de hoogte was en dat u één van de bewaaksters haar rol hebt laten spelen?

FREYA *(verslagen)* Oké, jij wint, Verelst. Wat stel je voor?

LIESJE U zorgt ervoor dat mijn zaak heropend wordt en ik zorg ervoor dat Simonis nooit iets over een ontsnapping te weten komt.

FREYA En Nolle?

LIESJE Echte liefde laat zich niet tegenwerken door een paar futiliteiten.

FREYA Futiliteiten, een bankoverval?

LIESJE Als ik vrijgesproken word dan trouw ik met hem.

FREYA Tegen die tijd wil hij je niet meer.

LIESJE Dat zullen we dan nog wel eens zien. Maar u vertelt hem niets over mij. Dat zal ik zelf wel doen, op het gepaste moment.

FREYA Afgesproken. Maar jij houdt je voorlopig gedeisd. Je blijft hier in de berging zitten tot Simonis vertrekt en dan ga je weer terug naar je cel, zoals een braaf meisje.

LIESJE Na een gesprek met Nolle.

FREYA Oké. *(er wordt aan de voordeur gebeld)* Wie kan dat nu zijn? *(tot Liesje)* Vooruit, de berging in.

LIESJE Eerst nog een boterhammetje met preskop. *(neemt een boterham en verdwijnt in de berging)*

FREYA *(af in de hal)* Bennyke!

BENNY *(af in de hal)* Freyake!

(Benny en Freya op uit de hal. Benny is een vlotte, blitse gast van ca. 35 jaar, onconventioneel gekleed. Hij lijkt helemaal niet op zijn oudere broer en het is meteen duidelijk dat Freya altijd al een boontje voor hem heeft gehad.)

FREYA Dag schoonbroer. Het is altijd weer een plezier om jou te zien.

BENNY *(geeft haar een kus)* Dag mijn lief klein Freyake.

FREYA *(een beetje opgelucht)* Ik zie dat je je nieuwe … aanwinst niet hebt meegebracht.

BENNY *(spottend)* Toch wel hoor, maak je maar niet ongerust. We hebben hier niet zo ver vandaan pech gekregen met haar autootje en Thea wacht nu op iemand van de garage. Ik ben alvast naar hier komen wandelen.

FREYA Is het serieus, deze keer?

BENNY *(grijpt haar speels vast)* Zijn wij een klein beetje jaloers, Freya?

FREYA Ach, je weet dat toch dat ik je altijd graag heb gemogen.

BENNY *(glimlachend)* Ja, dat weet ik.

FREYA Ik zou niet willen dat jij je met de eerste de beste friemelkont in het ongeluk stort.

BENNY Dat doe ik ook niet, maar ik moet kunnen fladderen en dat is iets wat jij niet kunt begrijpen, heb ik al gemerkt. Hou jij je maar bij Geert, dat is de perfecte man voor jou: oprecht, standvastig, trouw, net wat jij moet hebben.

FREYA Je zal wel gelijk hebben.

BENNY Waar is hij trouwens?

FREYA Inkopen doen. Hij zal dadelijk wel terug zijn.

BENNY Prima, dan kan ik hem helpen in de keuken. Daarom zijn we ook wat vroeger gekomen en heb ik Thea even achtergelaten. Je weet toch dat ik een verbeterde versie van Piet Huysentruyt ben.

FREYA *(droogjes)* Daar zal hij zeker heel blij mee zijn. We hebben trouwens een kleine verrassing. Raad eens wie er vandaag uit Amerika is komen overwaaien?

BENNY *(verheugd)* Is Nolle hier?

FREYA Goed geraden. Hij is boven aan het uitpakken. *(gaat aan de trap roepen)* Nolle, kom eens naar beneden, je nonkel Benny is er. *(tot Benny)* Hij zal dadelijk wel komen.

BENNY *(heeft Freya al een tijdje staan bekijken)* Is alles eigenlijk wel goed met je, Freya? Je ziet er zo gespannen uit.

FREYA Niets bijzonders, Benny. We hebben vandaag een inspectie in de gevangenis en die is nogal belangrijk voor me, dat is alles. Daar is Nolle.

NOLLE *(komt van de trap af)* Dag nonkel Benny!

BENNY Dag Nolle. Hoe is het met je?

NOLLE Heel goed, nonkel Benny, dank u. *(kijkt even rond)* Waar is … euh …?

BENNY Mijn 'minnares?' Thea komt dadelijk wel. We hadden pech met de auto. Laat me je eens goed bekijken. En jij, ben jij nog altijd niet van de straat?

FREYA *(sarcastisch)* Ze zijn er hem juist vanaf aan het halen.

NOLLE *(geprikkeld)* Mamsie! *(kijkt weer om zich heen)* Waar is Marie trouwens?

FREYA Die is aan het doen waarvoor ze betaald wordt: werken! En dat ga ik ook doen. *(neemt nog een boterham met preskop)* Jij ook een boterham met preskop, Benny?

BENNY Preskop? *(slaat zich voor het hoofd)* Natuurlijk, het is woensdag! *(wordt lyrisch)* Graag wil ik een boterham met preskop, Freya. Alleen daarvoor al zou ik speciaal op een woensdag op bezoek komen. *(neemt een boterham)*

FREYA Jij bent de enige man die ik ken die van boterhammen met preskop houdt. Bij Geert en Nolle moet je niet met preskop afkomen.

BENNY Ze weten niet wat ze missen. 'Zo als de boterhammen met preskop bij Freya De Bleeckere smaken, zo smaken ze nergens.'

NOLLE *(met een gezicht vol afkeer)* Smaken, zeg dat wel.

FREYA Ik moet weer aan de slag, Benny. *(Freya af)*

BENNY Ga jij je gang maar, Freya. Wij trekken onze plan wel. *(neemt een heel vies keukenschort uit zijn tas en begint dit aan te trekken)*

NOLLE Gaat u papa helpen, nonkel Benny?

BENNY Ik kan hem toch moeilijk het hele kerstdiner alleen laten klaarmaken. Je weet het misschien niet, maar ik heb altijd graag gekookt, en goed ook, alleen ben ik er niet altijd even handig in. Je vader is op dat vlak alleszins meer getalenteerd en dat laat hij af en toe maar al te graag merken.

NOLLE Gelukkig heeft iedereen zijn eigen talenten.

BENNY *(beslist)* En dat van mij is: vrouwen versieren!

NOLLE *(vol bewondering)* Verslijt u er echt zoveel?

BENNY *(kijkt hem quasi-kwaad aan)* Ik weet natuurlijk niet wat jij onder 'veel' verstaat, maar in mijn beste momenten draai ik er toch wel een stuk of drie per maand door. Wat mij in de keuken niet altijd lukt speel ik in de slaapkamer wel klaar, net zo makkelijk.

NOLLE Hoor ik daar iets van verbittering in, nonkel Benny?

BENNY *(lacht)* Nee hoor.

NOLLE Heeft u nooit de … ware Jacoba ontmoet?

BENNY De ware Jacoba, dat is iets voor jonge kerels zoals jij.

NOLLE Maar in mijn geval heet ze niet Jacoba, maar Marie, of eigenlijk Marie-Liesje.

BENNY Marie-Liesje? Wie heet er nu in godsnaam Marie-Liesje?

NOLLE Mijn Jacoba. *(twijfelt even)* Nonkel Benny, hoe weet ik of ze de ware is?

BENNY Dat weet je nooit, jongen, daar moet je gewoon een beetje geluk mee hebben. Maar er bestaan natuurlijk wel trucjes.

NOLLE *(hoopvol)* Oh ja?

BENNY Als ze onmiddellijk beginnen met je te vertellen dat ze nog nooit een zo knappe man gezien hebben dan weet je zo goed als zeker dat je met een bedriegster te doen hebt.

NOLLE Maar …

BENNY En om helemaal zeker te zijn vraag je hen ijskoud hoe lang het geleden is dat ze nog met een man naar bed geweest zijn. Zeggen ze dat het al zo lang geleden is dat ze het zich niet meer herinneren, dan vergeet het maar.

NOLLE *(bedrukt)* Oh.

BENNY Maar wat ik vertel is natuurlijk geen exacte wetenschap. Vader hield Geert en mij altijd voor dat als we een vrouw zochten we er voor moesten zorgen dat ze leek op een kalkoen.

NOLLE Een kalkoen?

BENNY Ja, ze mag best wel wat lawaai maken, maar goed opgevuld, vakkundig klaargemaakt en met een lekker sausje erbij, is ze best te pruimen. Warm of koud, dat maakt niet uit.

NOLLE *(lachend)* Heeft opa dat gezegd?

BENNY Ja. En ‘op is op’ heb ik er zelf bij gefantaseerd. Dan ga ik gewoon naar de traiteur en haal mij een nieuwe.

NOLLE Ik kan mij mamsie toch moeilijk voorstellen als een kalkoen … alhoewel.

BENNY Die lijkt inderdaad meer op een schijf preskop. *(ze lachen allebei – we horen het geluid van een aankomende auto)*

NOLLE Dat zal papa zijn.

BENNY Als ik je een goede raad mag geven: hou die Marie van je heel kort, zoals het gazon op een golfbaan. Als je vrouwen te veel vrijheid geeft hebben ze voor je het weet in elk dorp in de buurt een andere vent zitten.

GEERT *(komt op via de hal; de twee broers begroeten elkaar, zij het niet van harte; hun relatie is eerder afstandelijk, koel, zonder genegenheid, een beetje vijandig zelfs, zeker van de kant van Geert)* Wie we daar hebben.

BENNY Dag broertje.

GEERT *(bekijkt de keukenschort van Benny)* Ben je thuis aan het verven?

BENNY *(laat het over zich heen gaan)* We zijn speciaal wat vroeger gekomen omdat ik dacht dat je wel wat hulp in de keuken zou kunnen gebruiken.

GEERT Dat had ik al gevreesd ja. Waar is het vrouwtje?

BENNY 'Het' heet Thea en 'het' is nog onderweg. We hadden autopech en ik ben alvast vooruit komen wandelen, speciaal om jou …

GEERT … in de keuken te kunnen helpen, ik weet het. Ga jij je maar eerst wat opfrissen, Benny, want zo te zien kan je een flinke opknapbeurt wel gebruiken.

BENNY Dat is misschien een goed idee. Tof dat je mij daaraan helpt denken.

GEERT Nolle zal je de badkamer wel wijzen. En haast je vooral niet, Benny, neem gerust je tijd.

BENNY Begrepen, chef, ik zal er rekening mee houden. *(Benny en Nolle naar boven)*

GEERT *(in zichzelf)* Mijn geluk kan niet op vandaag. Freya die misschien promotie krijgt en onze Benny die mij komt helpen in de keuken. 'The naked chef' zou van hem nogal wat kunnen leren. God weet wat mij vandaag nog allemaal te wachten staat.

STEM VAN MARIE Hé, wipke!

GEERT *(kijkt verbaasd om zich heen)* Marie?

MARIE *(komt uit de ventilatieschacht gekropen en kijkt behoedzaam om zich heen)* Dag wipke, ben je alleen? Ik mis je zo. *(wil hem kussen maar Geert bedenkt zich niet en geeft haar een klap in het gezicht)*

GEERT Daar, slet die je bent!

MARIE Maar wipke, wat doe je nu?

GEERT *(heftig)* Ik ben je wipke niet meer!

MARIE Maar wipke …

GEERT Hou op! Hoe durf je mij nog onder ogen komen nadat je …. Marie, hij is verdomme tien jaar jonger dan jij. Hij is nog maar een kind!

MARIE *(verbaasd)* Waar heb je het over, wipke?

GEERT Over jou en Nolle natuurlijk. Ik kan het gewoon niet geloven. Trut! Hij is nog geen half uur in het land en jij hebt hem al in je klauwen.

MARIE *(begint te lachen)* Maar dat is een misverstand, wipke.

GEERT Oh ja? Freya heeft het me nochtans zelf verteld. Ontken het maar niet.

MARIE Omdat ze niet beter wist. Ze dacht dat ik het was, maar ik was het niet.

GEERT Ik denk niet dat ik je kan volgen.

MARIE Ik zal het je uitleggen, wipke.

GEERT Ik wacht.

MARIE Vandaag, net nu mevrouw Simonis de gevangenis komt inspecteren, is er een gevangene ontsnapt, ene zekere Liesje Verelst. Ze loopt hier ergens rond en geeft zich voor mij uit. Daarstraks is ze toevallig Nolle tegen het lijf gelopen en blijkbaar zijn ze halsoverkop verliefd geworden op elkaar.

GEERT Wat? Dus als ik het goed begrijp loopt er hier ergens een struikhoer rond die met mijn zoon aanpapt? Weet Freya daarvan?

MARIE Ja, natuurlijk.

GEERT En waarom weet ik dan van niets?

MARIE We wilden het zo stil mogelijk houden. Je weet toch dat die Simonis hier rondloopt en …

GEERT … jullie waren bang dat ik mijn mond voorbij zou praten.

MARIE Jij bent nu eenmaal een … euh … nogal vlotte babbelaar.

GEERT Je bedoelt dat ik een viswijf ben.

MARIE Nee, natuurlijk niet, wipke, dat heb ik niet gezegd, maar we wilden vooral onze promotie niet in gevaar brengen.

GEERT Maar zo een ontsnapte gevangene zou ons toch juist goed uitkomen.

MARIE Geert, daar hebben we vanmorgen al over gehad. Trouwens, het is nu toch al veel te laat.

GEERT Hoe bedoel je?

MARIE We hebben een spelletje gespeeld met mevrouw Simonis en nu kunnen we niet meer terug.

GEERT Dat begrijp ik niet.

MARIE Simonis heeft Verelst al gezien maar ze denkt dat Verelst Marie Bauwens heet en de hoofdcipier is en ik heb noodgedwongen de rol van Verelst gespeeld omdat Simonis die Verelst absoluut wou zien omdat de echte Verelst haar in de oren had geblazen dat ze onschuldig zou zijn. Als Simonis nu te weten komt dat Freya en ik onder een hoedje hebben gespeeld met een ontsnapte gevangene dan hangen we allebei en kunnen we niet alleen onze promotie op onze buik schrijven maar dan mogen we allang blij zijn als we nog WC's mogen gaan poetsen in Lantin, om nog niet te spreken van opgesloten te worden in onze eigen gevangenis.

GEERT Mijn God, jullie zitten dus echt diep in de stront. Wat moeten we nu doen?

MARIE Voorlopig doen we niets, en jij al zeker niet. We moeten gewoon wachten tot Simonis vertrokken is en dan zullen we wel zien.

GEERT En Nolle dan? Ik kan hem toch niet in de handen van een bandiet laten zeker?

MARIE Verelst zal hem niets doen, die is tot over haar oren verliefd op hem, maar als jij gaat rondbazuinen dat er hier een ontsnapte gevangene rondloopt dan kunnen we het zeker wel schudden. Dus mondje dicht, wipke. Kom eens hier. *(geeft hem een kus en Liesje die aan de deur van de berging is komen loeren ziet deze scène)* Jij dacht toch niet echt dat ik iets zou willen beginnen met jouw zoon?

GEERT *(bekijkt haar argwanend)* … Ik weet het niet. … Ze zeggen wel eens: 'wie de zoon wil minnen moet met de vader beginnen'.

MARIE Maar wipke, Nolle is een schraal scharminkel, jij daarentegen …

GEERT *(onderbreekt haar kwaad)* Maar het is wel mijn zoon, mevrouw Bauwens.

MARIE Het was maar een grapje, wipke.

GEERT Ik ben niet in de stemming voor grapjes, Marie, zeker niet nu mijn zoon op dit eigenste moment waarschijnlijk gemolesteerd wordt door die struikhoer.

MARIE *(maakt aanstalten om te vertrekken)* Ik moet gaan, wipke.

GEERT *(argwanend)* Waar kwam jij eigenlijk vandaan?

MARIE Uit de ventilatieschacht. Omdat ik de rol van Verelst moet spelen heeft Freya mij in het bijzijn van mevrouw Simonis in de cel van Verelst opgesloten en daar ontdekte ik de tunnel waarlangs Verelst vanmorgen moet zijn ontsnapt. Ze komt uit in de verluchtingsschacht van het gebouw. Allez, wees voorzichtig, ik ga nu. *(geeft hem nog een kus)* Tot straks en denk eraan, wipke, mondje dicht! *(verdwijnt terug in de schacht)*

GEERT *(in zichzelf, opgewonden)* Ik zal er wel voor zorgen dat die smerige, criminele lesbopotten met hun vieze, vettige handen van mijn enige zoon afblijven. Als ze denken dat ze daar mee weg geraken dan kennen ze Geert Dochez nog niet. Geen seriemoordenaars aan het lijf van mijn zoon. Mijn vaderhart bloedt. Nooit zal ik toestaan dat Dochezbloed onteerd wordt door terroristen. *(herwint zijn kalmte en begint een dialoog met zichzelf)* Geert, bedaar, laat je niet meeslepen door je temperament. Denk na. Wat ga je doen?

… Ik moet hem verwittigen. … Nee, hij is verliefd en als je verliefdheid gaat tegenwerken dan maak je het alleen nog maar erger, je kent Nolle toch wel. Liefde is blind, zeggen ze. Ja, dat moet wel kloppen, anders zou ik nooit verliefd zijn geworden op *(lacht)* Marie Bauwens. Geert, je moet het kwaad bij de wortel uitroeien. Verelst, die moet je hebben! Geert Dochez, jongen, te wapen!

(Geert verdwijnt in de keuken. Ondertussen is Thea Lieten aan het raam verschenen. Ze kijkt even nieuwsgierig naar binnen en komt even later heel zelfbewust langs de voordeur en door de hal naar binnen gewandeld. Het is een eerder onaangename vrouw, in jeans gekleed en met een Anderlecht-sjaal rond haar nek. Thea wandelt naar het bureau en begint ongegeneerd in een stapeltje papieren te bladeren. Geert komt uit de keuken met zijn wapen, een zware koekenpan, in de hand. Hij ziet Thea aan het bureau staan, besluipt haar langs achteren en slaat haar met een welgerichte klap tegen het hoofd neer. Thea valt bewusteloos op de grond. Geert is eerst nogal onder de indruk van zijn eigen onversaagdheid 'Yes!' *maar begint dan toch te panikeren. Hij kruipt naar het ventilatierooster onder het bureau en begint op Marie te roepen.)*

GEERT Marie! Marie! Prutske! Waar zit je? Hoor je me?

MARIE *(komt even later uit de schacht gekropen)* Heb jij me geroepen, wipke? Scheelt er iets? *(ziet het lichaam van Thea)* Wat is er hier in hemelsnaam gebeurd?

GEERT Ik … ik heb die ontsnapte gevangene neergeslagen.

MARIE *(kwaad)* Wat? Wat heb jij gedaan? Jij stomme ezel! Had ik je niet gezegd om je d'er niet mee te bemoeien! *(ziet nu dat het Liesje Verelst niet is)* Maar dat is Verelst helemaal niet.

GEERT *(schuldbewust)* Oeioei, wat heb ik nu gedaan?

BENNY *(is boven aan de trap verschenen)* Geert, is er iets? Is Thea al daar?

MARIE *(kijkt naar het lichaam)* Thea?

GEERT De vriendin van mijn broer.

MARIE *(giftig)* Ik denk dat je met een probleem zit, wipke. *(verdwijnt terug in de pijp)* Zie nu maar dat je het ook zelf opgelost krijgt. En geen woord over die ontsnapping, begrepen? *(af)*

BENNY *(komt naar beneden, gevolgd door Nolle)* Wat is er allemaal aan de hand? *(ziet Thea liggen)* Thea! *(loopt naar hem toe)* Maar scheetje toch, wat is er met je gebeurd? *(bekijkt Geert)* Wat heb je met haar gedaan?

GEERT *(probeert de pan achter zijn rug te verbergen)* Ik? Niets.

BENNY Maar wat doet ze hier dan op de grond?

GEERT *(onschuldig)* Ik weet het niet. Ik was in de keuken bezig en toen hoorde ik iets vallen en toen kwam ik kijken en toen lag ze daar.

BENNY *(argwanend)* Wat probeer je daar te verbergen?

GEERT *(als voorheen)* Ik? Niets. *(toont de pan)* Een pan.

BENNY Je hebt haar toch niet met dat ding neergeslagen hè?

GEERT Doe niet zo idioot, Benny. Natuurlijk niet. Hoe kom je daar bij? Ik had die pan net vast toen ik in de keuken bezig was. En trouwens, waarom zou ik haar willen neerslaan? Ik ken dat mens niet eens.

BENNY *(als een klein kind)* Misschien ben je wel jaloers op me omdat ik zonder enige moeite jonge grietjes weet te strikken terwijl jij … enfin … het is al goed.

GEERT *(fel)* Daar weet jij helemaal niets … *(weet zich in te houden)*.

BENNY *(tot Thea)* Arm scheetje.

GEERT Misschien is ze flauwgevallen.

NOLLE Zouden we … scheetje … niet beter boven op bed leggen?

BENNY Dat is een goed idee, laten we dat maar doen.

GEERT Hij heeft het scherp verstand van zijn vader.

BENNY *(streelt Thea)* Arm scheetjeweetjeweetje.

(Terwijl de drie mannen het lichaam van de bewusteloze Thea naar boven trachten te sleuren, steekt Liesje, nieuwsgierig geworden door het lawaai in de woonkamer, haar hoofd om de hoek van de deur van de berging en als de mannen uit het gezicht verdwenen zijn, sluipt ze naar binnen, van de

gelegenheid gebruik makend om haar inwendige mens nog maar eens te versterken.)

LIESJE *(neemt een boterham van de stapel)* Een boterhammetje met preskop zal me deugd doen. *(ze begint gulzig te eten, maar wordt onderbroken door Nolle die weer naar beneden is gekomen)*

NOLLE Heb je al weer honger, schat?

LIESJE *(verslikt zich)* Uurrghhh …

NOLLE Je lijkt wel uitgehongerd. Je verzorgt jezelf toch wel goed, hè preskopje?

LIESJE In de mate van het mogelijke. … Wat was er hier net aan de hand?

NOLLE Niets bijzonders. Scheetjeweetjeweetje was flauwgevallen.

LIESJE Wie?

NOLLE Scheetje. *(verduidelijkt)* Thea, de nieuwe vriend van nonkel Benny.

LIESJE Oh, *(terzijde)* als het dat maar is.

NOLLE Mag ik je iets vragen, Marie-schat?

LIESJE *(ze kijken elkaar weer dolverliefd in de ogen)* Natuurlijk, Nollekeknolleke.

NOLLE Ik weet niet goed hoe ik het moet vragen.

LIESJE Je hoeft nergens bang voor te zijn.

NOLLE Hoe lang is het geleden dat je … euh … dat je nog met een man naar bed geweest bent?

LIESJE Wat?

NOLLE Ik vroeg hoelang het geleden was dat je …

LIESJE Ik heb je wel gehoord. Maar waarom wil je dat weten?

NOLLE Ik … euh … wil gewoon wat zekerheid.

LIESJE Als ik je daar een plezier mee kan doen, graag. De laatste keer dat ik met een man naar bed geweest ben is al weer zo lang geleden dat ik het me bijna niet meer herinneren kan.

NOLLE *(staart hem met open mond aan)* Oh! Wijven! *(loopt kwaad terug naar boven)*

LIESJE Maar Nollekeknolleke, ik heb toch niets verkeerds gezegd … of wel?

(De deur van de gevangenis gaat open. Liesje weet zich nog net op tijd in de berging te verschuilen. Marina Simonis komt binnen. Ze gaat naar de tafel, neemt zich een boterham met preskop en een tas koffie en gaat aan het raam naar buiten staan kijken.)

MARINA Toch eens proberen, zo een boterham met preskop.

(Geert komt van de trap naar beneden. Hij heeft nog steeds de pan in zijn hand. Hij ziet Marina Simonis aan het raam staan, sluipt naar haar toe en slaat haar neer met de pan.)

GEERT Yes! Hebbes! Jij, trut. Dan had je maar met je vieze poten van mijn zoon moeten afblijven.

(Geert sleept het lichaam van Marina Simonis naar de berging, hij doet de deur van de berging open. Liesje komt tevoorschijn.)

GEERT *(weet niet goed hoe hij de situatie moet aanpakken)* Mevrouw Simonis, wat doet u in de berging?

LIESJE *(ook niet op haar gemak)* Ik … euh … ik was de … euh … de … preskop aan het zoeken!

GEERT *(verbaasd en argwanend)* De preskop?

LIESJE Ja, de preskop, voor tussen de boterhammen.

GEERT De boterhammen met preskop staan toch op tafel.

LIESJE Huh? … Ja, natuurlijk. … *(wijst op Simonis)* Is er iemand ziek geworden?

GEERT Nee. *(denkt na)* Ik heb … Marie Bauwens neergeslagen!

LIESJE *(slikt)* Marie Bauwens?

GEERT Ja, Marie Bauwens, de hoofdcipier. De vieze trut papt aan met mijn zoon. … Maar u heeft hen toch zelf betrapt.

LIESJE Ik? … Jaja, natuurlijk. En euh … ik geloof dat ze veel van elkaar houden.

GEERT Ik wil niet dat ze met haar vieze duimen aan onze Nolle zit.

LIESJE Ik .. euh … ik kan begrijpen dat u … euh … de relatie van uw zoon met euh … mevrouw Bauwens niet goedkeurt, maar haar neerslaan, is dat niet wat radicaal?

GEERT *(vol vuur)* Ze mag blij zijn dat ik niet haar oren, haar neus en haar tepels eraf snij en ze rooster op de barbecue.

LIESJE *(slikt)* Ah, zo denkt u er dus over. U bent wel een harde.

GEERT *(begint met het lichaam van Marina te sleuren)* Ik sluit haar voorlopig op in de berging. Helpt u me een handje?

LIESJE *(schoorvoetend)* Als ik u daar een plezier mee kan doen. *(ze sluiten de bewusteloze Marina op in de berging)*

GEERT Mijn zoon verdient beter dan een sletterig cipierke.

LIESJE Groot gelijk, mijnheer Dochez.

GEERT Alleen het beste is goed genoeg voor hem.

LIESJE Daar ben ik het volledig mee eens. *(Benny is boven aan de trap verschenen)* Ik ga nu maar weer eens terug aan het werk.

GEERT Wacht even. Laat mij u voorstellen aan mijn broer. *(tot Benny die ondertussen beneden is)* Benny, dit is Marina Simonis van het 'Bestuur voor het Gevangeniswezen'. Mevrouw Simonis, dit is mijn broer Benny.

LIESJE *(met uitgestrekte hand naar Benny)* Aangename kennismaking, mijnheer Dochez.

BENNY *(staart haar aan)* Dit is Marina Simonis niet.

LIESJE Huh?

GEERT Huh?

BENNY Ik zeg je dat dit Marina Simonis niet is.

LIESJE Huh?

GEERT Hoe bedoel je?

BENNY Ik ken Marina Simonis. Dit is ze niet.

LIESJE Er moet een vergissing in het spel zijn.

BENNY U bent een bedriegster.

LIESJE Ik? Maar nee.

GEERT *(heeft nu door wie Liesje werkelijk is; vol vuur)* U bent het!

LIESJE *(met haar handen voor haar borsten)* Oeioei! *(slaat op de vlucht)* De barbecue!

GEERT Smerige bedriegster! *(achtervolgt haar met de pan in de hand)*

LIESJE Maar ik hou van hem, ik hou van hem, ik hou van hem, ik hou van hem, ik hou van hem …

GEERT Wacht maar tot ik je te pakken krijg! Ik rooster je!

LIESJE Neeeeeeee!

BENNY Geert!

(Na een wilde achtervolgingsscène slaagt Geert erin Liesje te pakken te krijgen. Hij slaat haar neer met de pan. Liesje valt bewusteloos op de grond.)

BENNY *(in paniek)* Wat heb je gedaan?

GEERT Het is haar verdiende loon. Ze moet met haar tengels van onze Nolle afblijven.

BENNY Is dat Marie-Liesje?

GEERT *(niet-begrijpend)* Marie-Liesje? *(wijst op Liesje)* Dat is Liesje Verelst, een moordenares en een terrorist die vanmorgen uit haar cel is ontsnapt. Tegen mij heeft ze gezegd dat ze Marina Simonis is en tegen onze Nolle heeft ze gezegd dat ze Marie Bauwens is, dat is de hoofdcipier hier.

BENNY Marina Simonis is het zeker niet, die ken ik.

GEERT En Marie Bauwens ook niet, want die ken ik. … Hoe ken jij Marina Simonis eigenlijk?

BENNY *(luchtig)* We hebben elkaar vroeger ooit ontmoet, maar …*(haalt zijn schouders op)*.

GEERT Maar … ?

BENNY Maar, het is nooit iets geworden. *(verandert snel van onderwerp)* Heb jij Thea ook neergeslagen?

GEERT Scheetje? Euh, ja, ik dacht eerst dat zij de ontsnapte gevangene was. *(verandert ook snel van onderwerp en wijst op Liesje)* Wat doen we met haar?

BENNY Nolle en zij zijn stapelverliefd op elkaar.

GEERT An me hoela. Die trut hoort op de elektrische stoel. En dan mogen ze haar voor mijn part ook nog ophangen en daarna levend verbranden.

BENNY *(droogjes)* Als ze dat allemaal verdient dan moet ze inderdaad heel wat op haar kerfstok hebben.

GEERT *(beslist)* Geen criminelen in onze familie.

NOLLE *(komt naar beneden; ontgoocheld)* U had gelijk, nonkel Benny. Toen ik Marie vroeg hoe lang het geleden was dat ze nog met een man naar bed geweest was, zei ze dat het al zo lang geleden was dat ze het niet meer wist.

BENNY *(droogjes)* Dat kan ik best begrijpen en als ik je vader moet geloven dan zal het er ook zo snel niet meer van komen.

NOLLE *(ziet Liesje nu pas liggen en vliegt naar haar toe)* Marie, wat is er gebeurd?

BENNY Je vader heeft haar neergeslagen.

NOLLE Wat?

GEERT Ze heet niet Marie, ze heet Liesje, Liesje Verelst en ze is …

BENNY … volgens je vader één van de zwaarste criminelen van West-Europa.

NOLLE *(verbijsterd)* Maar dat kan niet. We houden van elkaar.

GEERT Ze heeft je bedrogen, jongen. Zo zijn vrouwen.

NOLLE Maar dat is niet eerlijk!

GEERT Het leven is niet eerlijk, jongen. Vergeet haar maar zo vlug mogelijk.

NOLLE *(begint de nog steeds bewusteloze Liesje te slaan)* Leugenaarster! Bedriegster! Nooit wil ik nog iets meer met je te maken hebben, hoor je dat?

GEERT Ik denk niet dat ze dat gehoord heeft, Nolle, maar ik zal het haar zeker vertellen.

BENNY Trek het je toch niet zo aan, Nolle *(leidt hem naar boven)*, er komen er wel anderen … en beteren.

GEERT Zoveel als jij er ondertussen versleten hebt is natuurlijk ook weer niet nodig.

FREYA *(vrolijk op uit gevangenis)* Zijn er nog boterhammekes met … *(ziet Liesje liggen, bekijkt Geert)* Wat is hier aan de hand?

GEERT Ik heb haar neergeslagen.

FREYA *(kwaad)* Jij hebt wat?

GEERT Ze had me wijsgemaakt dat ze Marina Simonis was.

FREYA *(kwaad)* En is dat een reden om haar neer te slaan?

GEERT Ze probeert Nolle van ons af te pakken.

FREYA Jij stomme ezel! Ik had een afspraak met haar.

GEERT *(gaat in de tegenaanval)* Waarom heb jij me ook niet verteld dat er een gevangene ontsnapt is?

FREYA Omdat niemand het mocht weten. *(achterdochtig)* Hoe weet jij het trouwens?

GEERT … Marie heeft het me verteld.

FREYA Marie?

GEERT Ja, Marie.

FREYA Ik had haar nochtans uitdrukkelijk gevraagd om … *(nog steeds achterdochtig)* Heb jij misschien iets met Marie?

GEERT *(niet op zijn gemak)* Ik? Natuurlijk niet. Doe toch niet zo belachelijk. Hoe kom je daar nu in godsnaam bij?

FREYA Ze heeft toch al eens een keer geprobeerd om je te verleiden.

GEERT Marie? Nee, natuurlijk niet.

FREYA Je hebt dat toch tegen Nolle gezegd.

GEERT Dat was alleen maar om Nolle te beschermen … tegen Marie.

FREYA Als je niks mèt Marie hebt, wat heb je dan tégen haar?

GEERT Maar niets, dat heb ik je toch al verteld.

FREYA *(bekijkt hem enkele seconden en wijst dan naar Liesje)* Mevrouw Simonis mag Verelst hier niet vinden. *(kijkt om zich heen)* Heb jij haar trouwens gezien?

GEERT … Euh …Wie? … Mevrouw Simonis?

FREYA Ze zei dat ze een boterhammeke ging eten.

GEERT … Euh …

FREYA We zullen haar voorlopig in de berging leggen.

GEERT *(in paniek)* Nee! Dat gaat niet.

FREYA Hoe, dat gaat niet?

GEERT Dat gaat niet omdat …

MARINA *(begint op de deur van de berging te kloppen)* Laat me eruit!

FREYA *(verbaasd)* Wat doet mevrouw Simonis in de berging?

GEERT Ik … euh … ik heb haar daar opgesloten.

FREYA Wàt heb jij gedaan?

GEERT Ik dacht dat zij die Liesje Verelst was.

FREYA Kieken! Ben jij helemaal gek geworden? Nu is alles om zeep. … Ik kom, mevrouw Simonis. *(Freya laat Marina uit de berging)*

MARINA Wat is er hier in godsnaam aan de hand?

LIESJE *(komt ook terug bij)* Wat is er gebeurd? *(ziet Geert staan en bedekt onmiddellijk haar borsten)* Neeeeee! Niet de barbecue!

GEERT *(met veel tegenzin)* Weest u maar niet bang euh … juffrouw Bauwens … er zal niets gebeuren.

MARINA Ik geloof dat ze mij hebben neergeslagen.

LIESJE En ik geloof dat ik ook een klap op mijn hoofd heb moeten verdragen.

MARINA *(scherp)* Ik ben nu niet in de stemming voor uw dichtwerk, juffrouw Bauwens. Ik zou willen weten wat er hier aan de hand is.

LIESJE Euh …

GEERT Euh …

FREYA Euh …

MARINA Er is toch geen gevangene ontsnapt zeker?

LIESJE-FREYA-GEERT Neeee!!! Neenee!!

FREYA Nee, natuurlijk niet, hoe komt u daar bij.

GEERT Scheetje.

MARINA Wat?

GEERT Scheetje. Thea. *(verduidelijkt)* Thea is de vriendin van mijn broer. … Ze is een beetje depressief. … Het vallen van de bladeren.

LIESJE In december.

FREYA *(tot Liesje)* Zwijg!

GEERT En als ze depressief is dan wordt ze heel jaloers en als ze heel jaloers is wordt ze heel agressief.

MARINA Huh?

GEERT Als er dan iemand nog maar naar onze Benny kijkt dan vliegt ze al tegen de muren op.

MARINA Maar ik heb die Benny nog helemaal niet gezien.

GEERT Dat doet er niet toe, in de buurt zijn is dan al meer dan ze kan verdragen. Dan slaat ze op alles wat beweegt.

MARINA *(ongerust)* Waar is ze nu? Moeten we de politie niet verwittigen?

GEERT-LIESJE-FREYA Nee! Geen politie!

GEERT Benny heeft haar gekalmeerd en een paar Valiums gegeven en nu slaapt ze.

MARINA Hoe kom ik dan in de berging terecht?

GEERT Ze moet u daar opgesloten hebben.

MARINA Ik ben er niks gerust in. Zullen we toch maar niet beter de politie roepen.

LIESJE Voor mij hoeft dat echt niet, mevrouw Simonis.

MARINA Mijn hoofd doet pijn.

LIESJE Het ziet er ook een beetje uit als preskop.

FREYA Zwijg jij! *(tot Marina)* Ik zal u naar de ziekenzaal brengen, mevrouw Simonis, dan kan de dokter even naar u kijken.

MARINA U kan misschien best ook even mee gaan, juffrouw Bauwens.

FREYA Neenee!

GEERT *(handenwrijvend)* Neenee!

LIESJE *(ziet Geert)* Ja!

FREYA U gaat niet mee, Bauwens. U bent niet eens gekwetst.

LIESJE *(overtuigend)* Tochwel.

FREYA Dan zal mijn man hier wel even naar u kijken.

GEERT Graag.

LIESJE *(handen voor haar borst)* Nee! Hij zal me pijn doen. Laat me niet alleen met uw man.

FREYA Stel u niet aan, Bauwens. *(Freya en Marina verdwijnen naar de gevangenis, maar Freya steekt haar hoofd nog even naar binnen; tot Geert)* Verelst en ik hebben een afspraak, Geert, dus laat haar met rust. *(af)*

GEERT En nu tussen ons, onderkruipster.

LIESJE Oeioei. U heeft toch gehoord wat uw vrouw gezegd heeft, niet?

GEERT Wat is dat allemaal met mijn zoon?

LIESJE We zijn verliefd, dat is alles.

GEERT Dat kan niet. *(beslist)* Mijn zoon wordt niet verliefd op een massamoordenares.

LIESJE *(heftig)* Maar ik ben geen massamoordenares! Ik ben zelfs geen bankovervalster. Ik ben onschuldig.

GEERT Ja, dat zeggen ze allemaal.

LIESJE U moet me geloven.

GEERT Waarom zou ik?

LIESJE Omdat ik echt onschuldig ben. Ik heb met die hele overval niets te maken. Ik heb het verhaal al duizend keer verteld maar niemand wil me geloven. Ik kwam voorbij die bank gewandeld, er kwam iemand naar buiten … *(betast opgewonden haar achterhoofd)* … Het is precies alsof ik mij plots weer van alles herinner …

GEERT Ik heb blijkbaar toch goed doorgeslagen.

LIESJE *(opgewonden, als in trance)* Ja, ik zie haar op mij afkomen … *(terwijl Liesje de overvalster beschrijft komen Benny en Thea de trap af; het beeld van Thea zoals we haar zien komt perfect overeen met de beschrijving die Liesje van de overvalster geeft; Benny en Thea horen Liesje niet echt, ze zijn teveel met elkaar bezig)* … Ze draagt een afgesleten jeans en daarover een jeans vest en aan haar voeten een paar versleten baskets en rond haar nek een paars-witte sjaal … *(dan krijgt Liesje Thea in de gaten; haar mond valt open; onder de volgende teksten van Thea en Benny schuift ze richting berging en verstopt er zich)*

THEA Ik begrijp nog altijd niet wat er gebeurd is. Dat heb ik nog nooit meegemaakt.

BENNY Je bent flauwgevallen.

THEA Ik kan het moeilijk geloven. Dat is mij nog nooit overkomen. Waarom doet mijn hoofd dan zo zeer?

BENNY Je bent waarschijnlijk hard met je hoofd op de grond gevallen. Geert en ik hebben je gevonden en boven op bed gelegd. Jullie kennen elkaar nog niet, hè? Geert, dit is Thea. Thea, dit is mijn 'lievelingsbroer' Geert.

GEERT Dat is niet moeilijk, je hebt er maar één. *(tot Thea)* Dag scheetjereetje … euh … dag Thea.

THEA Dag.

GEERT En dit is … *(wil Liesje voorstellen maar ziet dan pas dat die verdwenen is; haalt zijn schouders op)* Ach, laat maar.

BENNY *(sleept Thea mee naar de keuken)* Ik ga haar een glas water en een aspirientje geven en dan gaat ze mij helpen koken.

GEERT *(slaat de handen voor de ogen)* Oh mijn God!

BENNY Maak je niet druk, broertje. *(af met Thea)*

GEERT Dit overleef ik niet.

LIESJE *(loert om de hoek van de deur van de berging)* Is ze weg?

GEERT Wie?

LIESJE Dat is ze.

GEERT Dat is wie?

LIESJE De vrouw die mij heeft neergeslagen bij de bank.

GEERT *(verbaasd)* Thea?

LIESJE Die vrouw met haar sjaal.

GEERT Ja, dat is Thea, de vriendin van mijn broer.

LIESJE Zij is het.

GEERT *(beslist)* Ik geloof uw sprookjes niet meer, juffrouw Verelst.

LIESJE Maar ik zweer het.

GEERT Thea? Dat kan niet. Ik denk dat u een slag van de molen heeft gehad.

LIESJE *(betast haar achterhoofd)* Ik geloof niet dat het een molen was. Het leek me eerder een pan.

GEERT Proberen we grappig te zijn?

LIESJE Helemaal niet. Maar door die slag moet alles weer naar boven gekomen zijn.

GEERT *(plots een beetje ongerust)* En u weet zeker dat zij het is?

LIESJE Maar ja! Ze draagt trouwens nog steeds die onnozele Anderlecht-sjaal.

GEERT *(droogjes)* Anderlecht heeft heel wat meer supporters dan alleen Thea.

LIESJE Lang geleden misschien wel, maar nu zullen het er toch zo gek veel niet meer zijn.

GEERT Beerschot heeft trouwens ook paars en wit als clubkleuren.

LIESJE Beerschot bestaat niet meer. Dat is Germinal Beerschot geworden.

GEERT We gaan hier nu toch niet discussiëren over het Belgisch voetbal zeker.

LIESJE *(kleintjes)* Ik ben niet begonnen.

GEERT Wat moeten we doen?

LIESJE We moeten mevrouw De Bleeckere en mevrouw Simonis verwittigen.

GEERT Ah nee, daar komt niets van in huis. Mevrouw Simonis in elk geval niet. Ik wil niet dat Freya haar promotie in gevaar komt.

LIESJE *(stilletjes)* Ik dacht dat u dat misschien juist goed uitkwam, gezien uw … euh … affaire met mevrouw Bauwens.

GEERT *(heft de pan opnieuw)* Wat weet jij daarvan, onderkruipster?

LIESJE Ik heb u toevallig … euh … bezig gezien.

GEERT Wat er tussen Marie en mij gebeurt of liever gebeurd is, daar heb jij geen ene fluit mee te maken, begrepen. Ik ga er trouwens een einde aan maken, want binnenkort word ik de echtgenoot van de directrice van St.-Gillis.

LIESJE Maar zover zijn we nog lang niet, vrees ik. Als mevrouw Simonis hoort dat er hier iemand ontsnapt is en …

GEERT *(dreigend met de pan)* Wat bedoel je, truttenkop?

LIESJE *(snel)* Niets, niets. Ik wil alleen maar mee helpen zoeken naar een oplossing waar iedereen beter van wordt.

GEERT En waaraan had je zoal gedacht?

LIESJE Als Marie nu eens tegen mevrouw Simonis zegt dat ze er 100 procent zeker van is dat Thea de echte overvalster is en als wij dan allemaal zeggen dat wij haar geloven, dan kan Simonis toch niet anders dan de zaak te laten heropenen.

GEERT Ik weet niet of Marie daartoe bereid is.

LIESJE Dan zullen we … euh … haar moeten overtuigen. Ik … euh … denk niet dat mevrouw De Bleeckere het plezant zal vinden als ze 'toevallig' te weten komt dat haar man iets heeft met haar hoofdcipier.

GEERT Jij smerige rat, jij …

LIESJE Ik moet toch ook een beetje aan mezelf denken, of niet soms?

GEERT *(met de pan in de aanslag)* Aaarrghh!

LIESJE *(snel)* Als u alvast uw vrouw en mevrouw Simonis ervan probeert te overtuigen dat Liesje Verelst echt onschuldig is en dat die Thea de echte overvalster is, dan zal ik met veel plezier Marie wat gaan 'bewerken'.

GEERT Ik heb niet veel keus zeker?

LIESJE *(zegezeker)* Ik vrees van niet. *(ze verdwijnt in de ventilatieschacht)* Ben zo terug.

GEERT *(gaat aan de deur van de gevangenis roepen)* Freya! Freya!!

FREYA *(op)* Wat is er?

GEERT Verelst. Ze beweert dat het Thea is die de overval heeft gepleegd en haar heeft neergeslagen.

FREYA Wat? Is ze je weer wat wijs aan het maken?

GEERT Ik geloof haar. Ik vind dat we haar een kans moeten geven.

FREYA En hoe wou mijnheer dat doen?

GEERT Verelst wil dat Marie tegen Simonis zegt dat Thea de echte overvalster is.

FREYA Maar Marie heeft daarstraks toch al tegen mevrouw Simonis staan beweren dat ze zelf de bank overvallen heeft?

GEERT Verelst zorgt ervoor dat Marie haar verhaal verandert.

FREYA Oh ja? En hoe gaat ze dat doen?

GEERT Euh … ze weet blijkbaar iets over haar privé-leven waarvan Marie liever niet heeft dat het naar buiten komt.

FREYA Ik begrijp er geen fluit meer van. Als dat maar goed afloopt.

MARINA *(op)* Is het alweer tijd voor een boterhammeke met preskop?

GEERT U komt als geroepen, mevrouw Simonis. Liesje Verelst wil u dringend spreken.

MARINA Wie?

FREYA Liesje Verelst, de vrouw met wie u daarstraks ook al gesproken heeft.

MARINA Oh. Wat wil ze?

GEERT Ze … euh … heeft gelogen. Ze heeft absoluut niets met die overval te maken.

MARINA En?

GEERT Ze weet wie de echte overvalster is en ze wil het u persoonlijk vertellen.

MARINA En ik moet dat geloven?

GEERT Volgens mij spreekt ze de waarheid.

MARINA Hoe weet u dat allemaal?

GEERT Ze heeft het net tegen Marie Bauwens gezegd en die heeft het aan mij verteld.

MARINA Waar is ze?

GEERT Marie is haar gaan halen.

FREYA U zou misschien toch maar beter even naar haar luisteren.
(Liesje en Marie op langs deur gevangenis)

MARINA *(tot Marie)* Ah, juffrouw Verelst. U maakt het mij niet bepaald gemakkelijk vandaag. Wat scheelt er nu weer?

LIESJE *(snel)* Ze heeft met die hele overval niets te maken en toen ze daarstraks uit het raam van haar cel keek zag ze een vrouw komen aangewandeld en plots herinnerde ze zich alles weer en …

MARINA *(onderbreekt haar)* Zouden we juffrouw Verelst niet beter zelf haar verhaal laten vertellen, juffrouw Bauwens?

LIESJE Ja, natuurlijk.

MARINA Juffrouw Verelst?

MARIE … en euh … ik herkende haar.

MARINA Wie?

LIESJE Scheetje.

MARINA Wie?

GEERT Thea.

FREYA De vriendin van zijn broer.

MARIE De overvalster.

MARINA Waar is ze?

GEERT In de keuken.

MARINA Wat doet ze daar?

FREYA Benny helpen met het kerstdiner.

MARINA Ik begrijp er geen snars van. *(tot Marie)* Waarom heeft u dan vanmorgen, toen u de kans kreeg om de waarheid te vertellen, eigenlijk beweerd dat u die overval wel begaan heeft?

LIESJE Omdat niemand haar ooit gelooft.

MARIE Omdat niemand mij ooit gelooft.

MARINA En u bent zeker dat zij het is.

LIESJE Honderd procent.

MARIE Honderd procent.

MARINA *(geeft toe)* Allez vooruit, ga haar halen.

LIESJE Maar ze is gevaarlijk.

MARINA Vooruit, ga haar halen.

LIESJE Ik durf niet goed.

MARINA Wat is me dat hier? U bent toch de hoofdcipier? … Dat rijmt weer.

GEERT Ik zal haar wel gaan halen. *(gaat naar de deur van de keuken)* Thea! Thea! Kom je eens even?

THEA *(op uit keuken)* Wat is er?

LIESJE Dat is ze! Dat is ze! *(stoot Marie aan)*

MARIE *(minder overtuigend)* Dat is ze. Dat is ze.

GEERT *(bevelend)* Freya, pak haar! *(Freya overmeestert Thea)* Whaw, ik wist niet dat jij zo sterk was, chouke.

FREYA Boterhammen met preskop, zoetje.

THEA Wat gebeurt er? Laat me los!

LIESJE Da's je verdiende loon, … scheetje!

THEA *(heeft Liesje nu pas herkend)* Jij? Ik zal je nog wel krijgen!

LIESJE Schei nu maar uit met dreigen.

MARINA U bent waarlijk een dichteres, juffrouw Bauwens.

THEA Ik heb die bank helemaal niet overvallen.

MARINA Aha, dat is al een halve bekentenis. Sluit haar op.

FREYA Met plezier. Marie, help je een handje?

MARIE EN LIESJE Graag.

MARIE Ik bedoel dat ik ook wel een handje zal toesteken.

MARINA Dat is zeer attent van u, juffrouw Verelst. *(Freya, Marie en Liesje voeren Thea die nogal heftig te keer gaat weg)*

BENNY *(gealarmeerd door het lawaai, op uit keuken)* Wat is dat lawaai … *(ziet Marina)* Marina? Wat doe jij hier?

MARINA Benjamin! Jij?

BENNY *(kijkt om zich heen)* Waar is Thea?

GEERT Ha, jullie kennen elkaar, dat vergemakkelijkt de zaken. Mevrouw Simonis zal je wel uitleggen wat er met jouw scheetjereetje aan de hand is, broertje. Ik ga ondertussen even kijken of mijn keuken er nog staat.

BENNY Wat is dat met Thea?

MARINA Ik vrees dat ik niet zo goed nieuws heb over Thea. We hebben haar voorlopig opgesloten. We gaan er van uit dat ze niet zo lang geleden een bank heeft overvallen.

BENNY Thea?

MARINA Ja, jouw Thea.

BENNY Dat verwondert me eerlijk gezegd niet. En trouwens, het is mijn Thea niet.

MARINA Oh, ik dacht …

BENNY We scharrelen maar wat.

MARINA *(wrang)* Zo ken ik je weer, Benjamin. Hier een grietje, daar een grietje …

BENNY *(kijkt haar lange tijd aan)* Misschien wordt het inderdaad tijd voor wat vastigheid.

MARINA *(onnozel)* Vadsigheid?

BENNY Kom hier, onnozele trees! *(geeft haar een kus)* Kom mij maar een handje helpen in de keuken vooraleer hij alles verknoeit. *(sleurt haar mee naar de keuken)*

MARINA Graag!

NOLLE *(is ondertussen naar beneden gekomen en heeft zich in de zetel gezet)* Waarom is het geluk zo ongelijk verdeeld? Het zou een mensenrecht moeten zijn.

LIESJE *(op langs deur gevangenis, ziet Nolle)* Nolle!

NOLLE Ga weg!

LIESJE Maar ik ben het.

NOLLE *(sarcastisch)* En wie mag dat dan wel zijn: Marie-Liesje Bauwens, de hoofdcipier hier of Liesje Verelst, de grootste crimineel van West-Europa?

LIESJE Liesje Verelst, de onschuldig veroordeelde.

NOLLE Je meent het.

LIESJE Natuurlijk meen ik het. Vraag het maar aan je ouders.

NOLLE Is het echt zo lang geleden dat …

LIESJE Absoluut, noodgedwongen natuurlijk, maar ik ben niet van plan het nog eens zo lang te laten duren.

NOLLE Oh Liesjewiesje!

LIESJE Oh Nolle! *(ze kussen elkaar)*

FREYA *(samen met Marie terug op)* Ach, zie die twee tortelduifjes nu daar eens staan, Marie. De liefde kan toch zo mooi zijn. Je weet niet wat je mist, meid.

MARIE *(slikt)* Het leven van een vrijgezel heeft ook zo zijn voordelen, mevrouw De Bleeckere.

FREYA Mij kan je toch niet overtuigen, Marie. Geef mij maar mijn Geert.

GEERT *(op uit keuken)* Hoorde ik daar mijn naam roepen?

FREYA Ik zei net tegen Marie dat wij tweetjes het toch maar getroffen hebben met elkaar.

GEERT *(quasi-verbaasd)* Jij en Marie?

FREYA Jij en ik, zoetje.

GEERT Oooh.

BENNY *(met Marina op uit keuken)* We kunnen bijna aan tafel gaan. Het is te zeggen, het voorgerecht is toch al klaar. Speciaal voor deze gelegenheid: …

ALLEMAAL Nee!!!!

BENNY Ja!!!

FREYA Het zijn toch geen …

BENNY Ja!!!

GEERT … worstenbroodjes …

BENNY Ja!!!

NOLLE … met …

BENNY Ja!!!

ALLEMAAL Nee!!!

BENNY Ja!!!

ALLEMAAL … preskop!!!

DOEK